

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมการประกันภัย .กองนิติการ. รายงานการดำเนินการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ กรณีการ
ระงับข้อพิพาทค่าสินไหมทดแทน . (เมษายน 2540)

กรมการประกันภัย. “ ข้อวินิจฉัยของกรมการประกันภัย ”. วารสารกรมการประกันภัย .
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดอกเบี๋ย

กรมการประกันภัย. “ประวัติความเป็นมาของกรมการประกันภัย”, วารสารการประกันภัย
ครบรอบ18 ปี สำนักพิมพ์ดอกเบี๋ย ,2540

กระทรวงพาณิชย์.ประกาศกระทรวง เรื่อง การวางเงินสำรองประกันภัย ลงวันที่ 4 มกราคม
2538.

กระทรวงพาณิชย์.ประกาศกระทรวง เรื่อง หลักทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิตที่ต้องวางไว้กับนาย
ทะเบียนเป็นหลักทรัพย์ประกัน ลงวันที่ 5 กรกฎาคม 2538.

กิตติยาภรณ์ อาตมียะนันท์ “ข้อสังเกตในการทำสัญญาประนีประนอมยอมความ” เทคนิคการ
ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในศาลแพ่ง, 2538

ไกรฤกษ์ เกษมสันต์,มล. “เหตุล่าช้าแห่งคดี”, ตุลาการ เล่ม 2 ปีที่ 21: มีนาคม-เมษายน
2517.

ข้อบังคับของสมาคมประกันวินาศภัย ว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ ข้อ 14(3) ฉบับใหม่
(กุมภาพันธ์ 2542)

คณิง ฉาไชย. อภิปราย “ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขเพื่อพัฒนาระบบ
อนุญาโตตุลาการ, บทบัญญัติ เล่ม 50 ตอน 2 มิถุนายน 2537

คณิงนิจ ศรีบัวเอี่ยม. ปัญหาข้อกฎหมายในสัญญารับขนของทางทะเลและแนวทางการแก้ไข
ปัญหาตาม พ.ร.บ. รับขนของทางทะเล. วิทยานิพนธ์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2530.

คณิงนิจ ศรีบัวเอี่ยม. ปัญหาข้อกฎหมายในสัญญารับขนของทางทะเลและแนวทางการแก้ไข
ปัญหาตาม พ.ร.บ. รับขนของทางทะเล. วิทยานิพนธ์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2530.

จิตติ ดิงศภัทย์, คำบรรยายกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยประกันภัย . มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 10

จิตติ ดิงศภัทย์, จรัญ ภัคดีธนากุล, กรองเกียรติ คมสัน. “ความรู้เกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการ
ระหว่างประเทศ” บทบัณฑิตย เล่ม 46 ตอน 2 , 2533

จรัญ ภัคดีธนากุล, การอภิปราย “ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขเพื่อพัฒนางาน
อนุญาโตตุลาการ” ดุลพาท เล่ม 32, 2534

ชวลิต อัดตศาสตร์ . “ กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคในประเทศไทย ” . บทบัณฑิตย .
กรุงเทพมหานคร : สำนักศึกษาอบรมกฎหมายแห่งเนติบัณฑิตสภา ,
เล่ม 34 , ตอน 1 , พ.ศ. 2520

ชัย โสภณพานิช. รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณา กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ
ระเบียบปฏิบัติและร่างข้อบังคับว่าด้วยการระดมข้อพิพาทการประกันภัยเพื่อ
รองรับการจัดให้มีศาลประกันภัย ครั้งที่ 1/2541 วันที่ 11 มิถุนายน 2541

ไชยยศ เหมะรัชตะ . 108 ปัญหาประกันภัย . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน ,
1 กรกฎาคม 2534

ธวัชชัย สุวรรณพานิช, รวมความ ข้อบังคับ ข้อตกลงระหว่างประเทศ และคำพิพากษาศาลฎีกา
เล่มสอง สำนักงานอนุญาโตตุลาการ กระทรวงยุติธรรม, 2541

ธนวัฒน์ จงเพิ่มวัฒนะผล. ปัญญากฎหมายเกี่ยวกับนายหน้าประกันภัย: วิทยานิพนธ์ คณะ
นิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประสิทธิ์ ไชวโกล. การตีความสัญญาประกันภัย และกรมธรรม์ประกันภัย. กรุงเทพฯ: สำนัก
พิมพ์วิญญูชน, 2534

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535

พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535

พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535

พันธ์เทพ ชัยปริญา, “สัญญาสละสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมซึ่งกันและกัน”, วารสารประกันภัย
ฉบับที่91 กรกฎาคม-กันยายน 2541

พิชัย นิลทองคำ, เทคนิคการไกล่เกลี่ยในศาล ศาลแพ่ง, 2539

พิชัยศักดิ์ หรยางกูร. “ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทและการเจรจาต่อรอง”
ตุลาการ. พระนคร: กระทรวงยุติธรรม, เล่ม 50 ตอน 2 (มิถุนายน 2537)

พิชัยศักดิ์ หรยางกูร. “การอนุญาโตตุลาการความรู้เบื้องต้นในทางทฤษฎี” รวมบทความ
ข้อบังคับ ข้อตกลงระหว่างประเทศ เล่ม 2 สำนักงานอนุญาโตตุลาการ กระทรวงยุติธรรม พิมพ์
ครั้งที่ 2, 2540

วิชัย คริยะนันทกะ. “การระงับข้อพิพาทที่เกิดจากสัญญาการค้าระหว่างประเทศ” รวมบทความ
กฎหมายและคำพิพากษาศาลฎีกาเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการ เล่ม 2 สำนัก
งานอนุญาโตตุลาการ กระทรวงยุติธรรม, พิมพ์ครั้งที่ 2, 2540

วิไล ประมวลสมบัติ. การปฏิรูปกฎหมายไทยเกี่ยวกับการอนุญาโตตุลาการ ว่าด้วยการค้า
ระหว่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539

สถาบันอนุญาโตตุลาการ, กระทรวงยุติธรรม. “รายงานปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขเพื่อพัฒนาระบบอนุญาโตตุลาการ” ดุลพาท. พระนคร: กระทรวงยุติธรรม, เล่ม 50 ตอน 2

สถาบันอนุญาโตตุลาการ , กระทรวงยุติธรรม . รวมบทความและคำพิพากษาฎีกาเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการ เล่ม 1 . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เพอเฟลท์ กราฟฟิคกรุ๊ป , 14 กุมภาพันธ์ 2535

สถาบันอนุญาโตตุลาการ, กระทรวงยุติธรรม . รวมข้อบังคับ ข้อตกลงระหว่างประเทศและกฎหมายเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการ เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เพอเฟลท์ กราฟฟิคกรุ๊ป, 14 กุมภาพันธ์ 2535

สถาพร มีสอาด. การอนุญาโตตุลาการที่ไม่ใช้กฎหมาย. วิทยานิพนธ์คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540

สุทิน ปัทมราชวิเชียร. “การไกล่เกลี่ยระดับข้อพิพาทในต่างประเทศ”เทคนิคการไกล่เกลี่ยนอกศาล.ศาลแพ่ง. 2539

สรพล สุขทรศนีย์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คำอธิบายกฎหมายลักษณะประกันภัย,มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สิทธิโชค ศรีเจริญ., ตัวแทนประกันภัยและนายหน้าประกันภัย

สุวิทย์ อีรพงษ์, ระบบไกล่เกลี่ยของศาลแพ่ง เทคนิคการไกล่เกลี่ยในศาล. ศาลแพ่ง 2539

สุขุม ศุภนิตย์. กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค. กรุงเทพมหานคร: คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531

เสาวนีย์ อัสวโรจน์. สัญญาอนุญาโตตุลาการ. วิทยานิพนธ์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523

สถาบันอนุญาโตตุลาการ, กระทรวงยุติธรรม. “รายงานปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขเพื่อพัฒนาระบบอนุญาโตตุลาการ” ดูสภาพ. พระนคร: กระทรวงยุติธรรม, เล่ม 50 ตอน 2

สถาบันอนุญาโตตุลาการ, กระทรวงยุติธรรม. รวมบทความและคำพิพากษาฎีกาเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการ เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แพอเฟลท์ กราฟฟิคกรุ๊ป, 14 กุมภาพันธ์ 2535

สถาบันอนุญาโตตุลาการ, กระทรวงยุติธรรม. รวมข้อบังคับ ข้อตกลงระหว่างประเทศและกฎหมายเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการ เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แพอเฟลท์ กราฟฟิคกรุ๊ป, 14 กุมภาพันธ์ 2535

สถาพร มีสอาด. การอนุญาโตตุลาการที่ไม่ใช่กฎหมาย. วิทยานิพนธ์คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540

สุทิน ปัทมราชวิเชียร. “การไกล่เกลี่ยระดับข้อพิพาทในต่างประเทศ” เทคนิคการไกล่เกลี่ยนอกศาล. ศาลแพ่ง. 2539

สรพล สุขทรศนีย์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คู่มืออธิบายกฎหมายลักษณะประกันภัย. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สิทธิโชค ศรีเจริญ., ตัวแทนประกันภัยและนายหน้าประกันภัย

สุวิทย์ อีรพงษ์. ระบบไกล่เกลี่ยของศาลแพ่ง เทคนิคการไกล่เกลี่ยในศาล. ศาลแพ่ง 2539

สุขุม ศุภนิตย์. กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค. กรุงเทพมหานคร: คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531

เสาวนีย์ อัครโรจน์. สัญญาอนุญาโตตุลาการ. วิทยานิพนธ์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523

โสภณ รัตนากร. “การบรรยายพิเศษ พิธีเปิดอบรมหลักสูตร การระงับข้อพิพาท โดย
อนุญาโตตุลาการและการประนอมข้อพิพาทรุ่นที่ 1 กระทรวงยุติธรรม”, รายงาน
เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2539

อนันต์ จันทโรภากร. การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการนอกศาล: คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม,
พิมพ์ครั้งแรก พฤศจิกายน 2536

อรัญ ศรีว่องไทย. บรรยายการประชุมสัมมนาเกี่ยวกับข้อบังคับอนุญาโตตุลาการของสมาคม
ประกันวินาศภัยฉบับใหม่ วันที่ 27 ตุลาคม 2541 ณ โรงแรมสยามอินเตอ
คอนติเนนตัล

อุทัย โสภนโชติ. “รายงานการวิจัย เรื่อง ปัญหาความล่าช้าของการพิจารณาคดีในศาลและกา
เร่งรัดการพิจารณาคดีของศาล” สถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการ, สำนัก
งานส่งเสริมตุลาการ. กระทรวงยุติธรรม พ.ศ.2539.

ภาษาอังกฤษ

Christoph H. Schreuer. State Immunity Some Recent Development, University of
Cambridge Reserch Centre for International Law. ISBN 0-521-46319 X
hardback. Grotius Publications Cambridge University Press.1988,1995

Ivamy,Hardy,Er. ,Fire and Motor Insurance. 4th. ed. London: Billing & Sons. 1984,

“How can the Insurance & Saving Ombudsman help you?” Address: PO Box 10-845,
Wellington, New Zealand

Geneva Convention 1928

Lombradi,E.Davies รายงานอภิปรายเรื่องเทคนิคการไกล่เกลี่ยคดี ณ สถาบันพัฒนาข้าราชการ
การตุลาการ วันที่ 4 กรกฎาคม 2539

Lord Simonds, Halsbury's law of England. (London: Butterworth & co., (Publishers) Ltd., 1958)

New York Convention 1958

Maegillivray, Maegillivray on Insurance Law. 5th ed. London: Smeeth & Maxwell, 1961

Martin Domke, The Law and Practice of Commercial Arbitration, (Mundelein, Illinois: Callaghan & company, 1968)

Michael Parkington; Maegillivray & Parkington on Insurance Law (London: Sweet & Maxwell, 1925)

Robert Riegel and Jerome S. Miller, Insurance Principle and Practice. 1990

Russell J. Weintraub. International Litigation and Arbitration Practice and Planning
ISBN:0-89089-574-0 LCCN:93-74588 Carolina Academic Press
USA.,1994

Roger Fisher and William Ury "Getting to Yes": negotiating agreement without giving in,
New York, Penguin Books 1981

Schmitthoff, Clive. กฎหมายและหลักปฏิบัติในการค้าระหว่างประเทศ (Export Trade ; The law and Practice of International Trade)

Schmitthoff, "The Jurisdiction of the Arbitration." In The Art of Arbitration (Liber amicorum for Pieeter Sanders)

Sidney Preston and Raoul P. Colinvaux, The Law of Insurance Life, Accident, Fire, Liability, Motor Vehicle and Gurrantee. (London: Sweet & Maxwell, Ltd. 1950)

Tanaka, Hideo. The Japanese Legal System, (Tokyo: University of Tokyo Press : P.492)

Lord Simonds, Halsbury's law of England. (London: Butterworth & co., (Publishers) Ltd., 1958)

New York Convention 1958

Maegillivray, Maegillivray on Insurance Law. 5th ed. London: Smeeth & Maxwell, 1961

Martin Domke, The Law and Practice of Commercial Arbitration, (Mundelein, Illinois: Callaghan & company, 1968)

Michael Parkington; Maegillivray & Parkington on Insurance Law (London: Sweet & Maxwell, 1925)

Robert Riegel and Jerome S. Miller, Insurance Principle and Practice. 1990

Russell J. Weintraub. International Litigation and Arbitration Practice and Planning
ISBN:0-89089-574-0 LCCN:93-74588 Carolina Academic Press
USA.,1994

Roger Fisher and William Ury "Getting to Yes":negotiating agreement without giving in,
New York,Penguin Books 1981

Schmitthoff,Cluie. กฎหมายและหลักปฏิบัติในการค้าระหว่างประเทศ (Export Trade ; The law and Practice of International Trade)

Schmitthoff, "The Jurisdiction of the Arbitration." In The Art of Arbitration (Liber amicorum for Pieeter Sanders)

Sidney Preston and Raoul P. Colinvaux, The Law of Insurance Life, Accident, Fire, Liability, Motor Vehicle and Gurrantee. (London: Sweet & Maxwell, Ltd. 1950)

Tanaka,Hideo. The Japanese Legal System, (Tokyo: University of Tokyo Press : P.492)

-Arbitration Rules

UNICTRAL Arbitration Rules

ICC Rules of Arbitration

AAA International Arbitration Rules

-Mediation and Conciliation Rules

UNICTRAL Conciliation Rules

ภาคผนวก

สรุปผลการดำเนินงานของสำนักงานอนุญาตตุลาการ สมาคมประกันวินาศภัย ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2542

ทุนทรัพย์			ชื้อขาด			ประนอมข้อพิพาท			ก่อนค่าเสนอข้อพิพาท		จำหน่ายข้อพิพาท		รายรับ			รายจ่าย	
สูงสุด/ราย	ต่ำสุด/ ราย	เฉลี่ย /ราย	เรื่อง	มูลค่าก่อนชื้อขาด	มูลค่าหลังชื้อขาด	เรื่อง	มูลค่าก่อน ประนอม	มูลค่าหลังประนอม	เรื่อง	มูลค่า	เรื่อง	มูลค่า	ค่าเสนอข้อพิพาท	ค่าแบบ พิมพ์	รวม	ค่าธรรมเนียม	ค่าอากร แสตมป์
1,000.00	1,300	41,56.65	62	2,871,062.01	2,029,495.11	276	10,527,927.49	7,706,151.96	83	2,921,163.11			862,178	38,650	900,778	269,927	7,956
873,478	1,037	44,215.41	211	7,635,109.54	5,259,102.02	598	21,530,722.57	18,931,265.85	195	7,373,152.61			1,965,714.86	17,050	1,922.86	527,186	6,745
947,960	500	33,695.22	556	24,516,468.27	18,931,187.96	1739	54,649,506.91	43,657,953	755	15,889,131.09	5	168,300.59	4,120,062	25,150	4,145,212	1,346,534.86	44,036
2,046,518	422	37,041.73	955	44,711,576.14	30,369,787.79	3061	78,143,264.15	63,478,756.81	557	17,617,512.81	7	241,105.50	6,227,914.25	33,900	6,261,814.25	2,207,100	52,425
1,189,375	1,152	83,145.72	84	4,470,513.65	3,431,502.62	282	5,928,924.40	4,870,270	32	900,388.41	1	17,344	473,404	1,400	474,804	243,867	4,395
523,250	900	24,342.48	54	2,751,897.76	2,292,662.14	327	8,121,605.82	6,272,557	40	1,791,668.79			595,431	4,900	600,331	442,839	4,600

สัญญาสละสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายซึ่งกันและกัน ตามกรรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์

ทำที่กรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นระหว่างบริษัทประกันวินาศภัยซึ่งปรากฏนามท้ายสัญญานี้ เพื่อตกลงสละสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายซึ่งกันและกัน และให้ถือว่าสัญญานี้มีผลผูกพัน บริษัทผู้เข้าร่วมลงนามนับแต่วันที่บริษัท ดังกล่าว เข้าร่วมลงนามในสัญญานี้ ซึ่งผลผูกพันตามสัญญาดังกล่าวให้มีผลผูกพันต่อบริษัทที่เข้าร่วมลงนามอยู่ก่อนแล้ว และที่จะเข้าร่วมลงนามในภายหลัง ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ข้อ 1. ในสัญญาฉบับนี้

รถยนต์ หมายความว่า รถยนต์ที่เอาประกันภัยไว้กับผู้เข้าร่วมสัญญาแต่ละฝ่ายเฉพาะประเภทรถยนต์ ชนิด 4 ล้อ ทุกประเภท รวมทั้งอุปกรณ์ ส่วนควบ ข้อความ ครว เครื่องหมาย เครื่องตกแต่ง และเครื่องอำนวยความสะดวกประจําอยู่

ทั้งนี้ไม่รวมถึงรถยนต์ 4 ล้อ ประเภทบรรทุก ที่มีน้ำหนักรวม เกินกว่า 3 ตัน และรถนั่งโดยสารที่จดทะเบียนที่นั่งเกินกว่า 15 คน รถทั้ง 2 ประเภทดังกล่าวไม่อยู่ในบังคับของสัญญานี้

ค่าเสียหาย หมายความว่า ความเสียหายเฉพาะต่อรถยนต์ที่ได้รับการคุ้มครองตามกรรมธรรม์ประกันภัยประเภทคุ้มครองความเสียหายรวม (ประเภท 1) ของผู้ร่วมสัญญาเท่านั้น

ค่าเสียหายส่วนแรก หมายความว่า จำนวนเงินที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเป็นส่วนแรกของความเสียหาย

ข้อ 2. ผู้ร่วมสัญญาตกลงสละสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายซึ่งกันและกันต่อรถยนต์ ซึ่งเกิดจากการชนหรือความพยายามหลีกเลี่ยงการชน หรือเกิดจากการใช้รถ ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อรถยนต์ที่เอาประกันภัยไว้กับผู้ร่วมสัญญา โดยผู้ร่วมสัญญาแต่ละฝ่ายจะรับผิดชอบในความเสียหายของรถยนต์ที่ตนรับประกันภัยไว้ ภายใต้จำนวนเงินเอาประกันภัยที่กำหนดไว้ในกรรมธรรม์ประกันภัยโดยไม่คำนึงว่าจะเป็นความประมาทของฝ่ายใด

การสละสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายซึ่งกันและกัน ตามความในวรรคแรกให้หมายความรวมถึง การสละสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายของผู้เอาประกันภัยของผู้ร่วมสัญญา และบุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบต่อเหตุละเมิดดังกล่าวด้วย

ข้อ 3. ผู้ร่วมสัญญาตกลงว่าสิทธิของผู้เอาประกันภัย ในการเรียกร้องค่าเสียหายส่วนเกินจำนวนเงินเอาประกันภัยกับผู้ร่วมสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ไม่เป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ 4. ค่าเสียหายส่วนแรกที่กำหนดไว้ในกรรมธรรม์ประกันภัยของผู้เอาประกันภัย แต่ละฝ่าย ผู้ร่วมสัญญาตกลงว่าไม่ต้องนำมาชดเชยให้ผู้ร่วมสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

ข้อ 5. สัญญานี้ไม่มีผลบังคับ หากความเสียหายที่เกิดขึ้นไม่อยู่ในเงื่อนไขและความคุ้มครองตามกรรมธรรม์ประกันภัยของผู้ร่วมสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ในกรณีเช่นนี้ การเรียกร้องค่าเสียหายให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ 6. ผู้ร่วมสัญญาตกลงจะแสดงหลักฐาน การรับประกันภัยและเอกสารใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับการร้องขอจากผู้ร่วมสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

ข้อ 7. เมื่อเกิดกรณีพิพาทจากสัญญาฉบับนี้ ผู้ร่วมสัญญาตกลงกันว่า ให้เสนอข้อพิพาทต่อสำนักงานอนุญาโตตุลาการของสมาคมประกันวินาศภัย

ข้อ 8. ผู้ร่วมสัญญาอาจบอกเลิกสัญญานี้ก็ได้ โดยมีหนังสือบอกกล่าวการบอกเลิกสัญญาแจ้งให้นายกสมาคมประกันวินาศภัยทราบล่วงหน้าเป็นเวลาอย่างน้อย 60 วัน ก่อนวันที่การบอกเลิกสัญญามีผลบังคับ และผลของการบอกเลิกสัญญานี้ ไม่กระทบถึงเรื่องที่เกิดขึ้นก่อนการบอกเลิกสัญญาจะมีผล

ข้อ 9. ผู้ร่วมสัญญาตกลงให้สัญญาสละสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายซึ่งกันและกันนี้ เริ่มมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2539 เป็นต้นไป

ผู้ร่วมสัญญาทุกฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความทั้งหมดแล้ว เห็นว่าตรงตามเจตนาของทุกฝ่าย จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

บันทึกข้อตกลงการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนระหว่างบริษัทประกันภัย

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้กระทำขึ้นระหว่างบริษัทประกันภัย ซึ่งปรากฏนามท้ายบันทึกข้อตกลงนี้ เพื่อให้การดำเนินการเรียกร้องและชดใช้ค่าสินไหมทดแทนระหว่างบริษัทเป็นไปด้วยความรวดเร็ว อำนวยความสะดวกให้แก่ลูกค้าทั้งสองฝ่ายและเพื่อรักษาชื่อเสียงและภาพพจน์ที่ดีต่อวงการประกันภัย โดยให้ถือว่าบันทึกข้อตกลงนี้มีผลผูกพันบริษัทผู้เข้าร่วมลงนาม นับแต่วันที่บริษัทดังกล่าวเข้าร่วมลงนามในบันทึกข้อตกลงนี้ ซึ่งผลผูกพันตามบันทึกข้อตกลงดังกล่าวให้มีผลผูกพันต่อบริษัทที่เข้าร่วมลงนามอยู่ก่อนแล้ว และที่จะเข้าร่วมลงนามในภายหลัง ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อ 1. อายุความ

ในการดำเนินการเรียกร้องค่าเสียหาย ใช้อายุความประกันภัยกับคำรุ่น 2 ปี

ข้อ 2. การตัดสินว่าฝ่ายใดเป็นฝ่ายผิด

ต้องแยกพิจารณาเป็น 3 กรณี คือ

2.1 ผู้ขับขี่รถฝ่ายใดยอมรับผิด และออกหนังสือยอมรับผิดหรือเอกสารเป็นลายลักษณ์อักษรในการยอมรับผิด ก็ให้ถือว่าฝ่ายนั้นเป็นฝ่ายประมาท

2.2 ให้ถือความเห็นของพนักงานสอบสวนว่าเปรียบเทียบปรับฝ่ายใดให้ฝ่ายใดเป็นฝ่ายผิด

2.3 หากไม่มีฝ่ายใดยอมให้พนักงานสอบสวนเปรียบเทียบปรับ ให้ถือผลคดีอาญาเมื่อคดีถึงที่สุดเป็นข้อชี้ขาด โดยไม่ต้องดำเนินการคดีทางแพ่ง

2.4 ในกรณีที่ผลคดีอาญาไม่สิ้นสุดภายในกำหนดอายุความตามข้อ 1. ก็ไม่ตัดสิทธิให้คู่กรณีไปใช้สิทธิทางแพ่ง

ข้อ 3. เรื่องใบอนุญาตขับขี่

3.1 ในกรณียังไม่มีการตรวจสอบใบขับขี่ อันเป็นเหตุให้ไม่สามารถชดใช้ค่าเสียหายให้แก่บริษัทผู้เสียหายได้ หรือกรณีผู้ขับขี่มีใบสั่งของสถานีตำรวจซึ่งระบุชื่อผู้ขับขี่และหมายเลขใบอนุญาต หรือมีภาพถ่ายเอกสารใบขับขี่อันจะพอเป็นหลักฐานให้ตรวจสอบใบขับขี่ได้ ให้ถือว่าใบสั่งหรือภาพถ่ายเอกสารใบขับขี่ดังกล่าวเป็นหลักฐานที่จะชดใช้ค่าเสียหายให้แก่บริษัทผู้เสียหายได้ ถ้ามีข้อโต้แย้ง เรื่องความถูกต้องของใบสั่งหรือภาพถ่ายเอกสารใบขับขี่ ให้ฝ่ายใดแจ้งตรวจสอบเรื่องความถูกต้องของใบสั่งหรือภาพถ่ายเอกสารใบขับขี่ดังกล่าว ภายใน ๒๐ วัน นับแต่วันที่โต้แย้ง หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าใบสั่งหรือภาพถ่ายเอกสารใบขับขี่เป็นหลักฐานที่ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่บริษัทผู้เสียหายได้

3.2 กรณีพนักงานสอบสวนได้มีการเปรียบเทียบปรับผู้ขับขี่ในข้อหาประมาท โดยไม่มีการเปรียบเทียบปรับในความผิดฐานไม่มีใบอนุญาตขับขี่ ให้ถือว่าผู้ขับขี่นั้น มีใบอนุญาตขับขี่รถตามกฎหมาย

ข้อ 4. การส่งเอกสารเรียกร้อง

ทุกบริษัทฯ จะต้องแสดงหลักฐานและเอกสารที่ประกอบการเรียกร้องค่าเสียหายให้แก่กัน โดยมีใบกำกับการตรวจสอบความรับผิดชอบและอนุมัติราคา เพื่อให้บริษัทผู้รับเอกสารส่งชื่อรับเอกสารและใช้ใบกำกับการตรวจสอบนี้เป็นเอกสารยืนยันการชดใช้ และหากมีเหตุขัดข้องในรายการใดให้แจ้งเหตุผลและรายละเอียดให้บริษัทผู้ส่งทราบ ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ใบกำกับการตรวจสอบดังกล่าว ปรากฏตามรายละเอียดและเงื่อนไขวิธีปฏิบัติที่แนบมาพร้อมในบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ และให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ด้วย

ข้อ 5. การชดใช้ค่าเสียหาย

การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนระหว่างกัน ให้ชดใช้ตามรายการความเสียหายที่ปรากฏและรวมถึงความเสียหายที่ต่อเนื่อง จากอุบัติเหตุนั้น ตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

5.1 ชดใช้ทันที ยกเว้นอยู่ตาม 5.2 ชดใช้เต็มจำนวน 100 เปอร์เซ็นต์

5.2 ชดใช้ ณ ศูนย์บริการของตัวแทนจำหน่ายรถยนต์ หรือซ่อม ณ อุบัติเหตุและอนุกรรมการประกันภัยยานยนต์กำหนดไว้ ให้ชดใช้ค่าแรง 80 เปอร์เซ็นต์ และค่าอะไหล่เต็ม 100 เปอร์เซ็นต์ กรณีบริษัทฝ่ายใดได้พิจารณาอนุมัติปลีและไหลตามที่ห่างเสอม: บริษัทฝ่ายผิดยึดถือตามของบริษัทฝ่ายถูกได้จ่ายไปจริง

ข้อ 6. กรณีที่ผู้เอาประกันภัยไม่แจ้งอุบัติเหตุหรือหาเคลมมาชดใช้ไม่ได้ไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม
กรณีผู้ขับขี่ฝ่ายผิดไม่แจ้งเคลมแต่บริษัทผู้กรณวิหหลักฐานบันทึกประจำวันข้อเปรียบเทียบปรับ
หรือหลักฐานอื่นใด ในทำนองเดียวกัน ที่เป็นลักษณะยอมรับผิด
ให้บริษัทประกันกับทั้ง 2 ฝ่าย ปฏิบัติดังนี้

- 6.1 บริษัทประกันกับฝ่ายผิดแจ้งให้บริษัทประกันกับฝ่ายถูกทราบถึงการไม่แจ้งเคลมโดยเร็ว
- 6.2 บริษัทประกันกับฝ่ายถูกทำหนังสือเรียกร้องความจากผู้กระทำละเมิด
- 6.3 บริษัทประกันกับฝ่ายผิดออกหนังสือติดต่อผู้เอาประกันกับของตน ให้มาดำเนินการ
แจ้งอุบัติเหตุภายใน 30 วัน

6.4 หากเกินกำหนดเวลาดังกล่าวข้างต้นตามข้อ 6.3 แล้ว ผู้เอาประกันกับฝ่ายผิดยังไม่
มาแจ้งอุบัติเหตุก็ให้บริษัทประกันกับฝ่ายผิดทำสำเนาเอกสารของบริษัทประกันกับฝ่ายถูกมาเป็นเอกสารในการชด
ใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่บริษัทประกันกับฝ่ายถูกภายใน 30 วัน

6.5 ในกรณีหาเคลมมาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่ได้ ให้บริษัทประกันกับฝ่ายผิดปฏิบัติ
ตามข้อ 6.4

6.6 ห้ามนำเงื่อนไขบังคับกับขณมาปฏิเสธการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เช่น กรณีอ้างว่ายังไม่
ได้ตรวจสภาพใบขับขี่ของผู้ขับขี่

ข้อ 7. การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาสถานะสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายซึ่งกันและกันตาม
กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์

7.1 กรณีบริษัทประกันกับฝ่ายถูกชดใช้ค่าซ่อมรถยนต์ซึ่งเอาประกันไว้กับตน ไม่เต็ม
จำนวนตามความเสียหาย เป็นเหตุให้ผู้เอาประกันกับฝ่ายถูกใช้สิทธิเรียกร้องจากบริษัทประกันกับฝ่ายผิด
เมื่อบริษัทประกันกับฝ่ายผิดได้ชดใช้ค่าซ่อมรถยนต์ไปเพียงใด ให้เรียกร้องค่าซ่อมดังกล่าว
จากบริษัทประกันกับฝ่ายถูกได้

7.2 กรณีผู้เอาประกันกับฝ่ายถูก ไม่เรียกร้องค่าซ่อมรถยนต์ จากบริษัทประกันกับของตน
แต่ไปใช้สิทธิเรียกร้องจากบริษัทประกันกับฝ่ายผิดเมื่อบริษัทประกันกับฝ่ายผิดได้ชดใช้ค่าซ่อมรถยนต์ไป
เพียงใด ให้เรียกร้องค่าซ่อมดังกล่าวจากบริษัทประกันกับฝ่ายถูกได้

ข้อ 8. การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ตามบันทึกข้อตกลงเรื่องการคุ้มครองจ่ายค่ารักษาพยาบาลและ
ค่าปลงศพตามกรมธรรม์ผู้ครองผู้ประสมกับจากรถ

ให้บริษัทประกันกับทุกฝ่ายปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลง เรื่อง การสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล
และค่าปลงศพ หากผู้โดยสารในรถของบริษัทประกันกับฝ่ายถูกเรียกร้องค่ารักษาพยาบาลและค่าปลงศพ จาก
บริษัทประกันกับยรถฝ่ายผิดโดยตรง หรือ บริษัทประกันกับยรถฝ่ายผิดประสงค์จะชดใช้ค่ารักษาพยาบาลและค่าปลง
ศพ ให้แก่ผู้โดยสารในรถของบริษัทประกันกับฝ่ายถูก บริษัทประกันกับยรถฝ่ายผิดจะต้องตรวจสอบว่ามีกรขอรับ
เงินดังกล่าวจากบริษัทประกันกับฝ่ายถูกแล้วหรือไม่ หากยังไม่มีการจ่ายบริษัทประกันกับยรถฝ่ายผิดจะต้องชดใช้ค่า
สินไหมทดแทนให้แก่ผู้ประสมกับโดยห้ามปฏิเสธการจ่าย และเมื่อจ่ายไปแล้วต้องแจ้งบริษัทประกันกับฝ่ายถูกเป็น
หนังสือโดยด่วน

ข้อ 9. ระยะเวลาในการชดใช้ค่าเสียหาย

ให้บริษัทตกลงให้ราคาค่าเสียหายซึ่งกันและกัน โดยจะให้ราคากันภายในกำหนดเวลาไม่เกิน
30 วัน นับแต่วันที่ได้ออกสารใบกำกับตรวจสภาพความเสียหายและอนุมัติราคาและจะชดใช้ค่าเสียหายให้แก่
เรียบร้อยภายใน 30 วัน นับแต่วันที่เสียออกใบได้รับเช็ค

ข้อ 10. ทุกบริษัทตกลงที่จะไม่ยกเอาสาเหตุในกรณีที่ผู้เอาประกันกับ ยังไม่ได้ชำระเบี้ยประกันกับ
หรือยังไม่ได้ชำระค่าเสียหายส่วนแรก มาปฏิเสธหรือประวิงการชดใช้ค่าเสียหายซึ่งกันและกัน

ข้อ 11. กรณีที่มีปัญหาข้อพิพาทใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องบันทึกข้อตกลงนี้หากบริษัทประสงค์ให้คณะ
อนุกรรมการประกันกับยานยนต์พิจารณาใกล้เกลี่ยให้บริษัททำหนังสือถามอย่างชัดเจนอนุกรรมการประกันกับยานยนต์
เพื่อใกล้เกลี่ยก็ได้บริษัทผู้กรณต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะอนุกรรมการประกันกับยานยนต์

ข้อ 12. หากเป็นเรื่องที่ทางคณะอนุกรรมการประกันกับยานยนต์ได้เจรจาใกล้เกลี่ย และประนอมข้อ
พิพาทแล้วให้บริษัทผู้พิพาทยึดถือปฏิบัติตาม

ขั้นตอนกระบวนการพิจารณา
ชั้นอนุญาโตตุลาการ สมาคมประกันวินาศภัย

1. ยื่นเสนอข้อพิพาท ต่อ สำนักงานอนุญาโตตุลาการ (ใช้แบบ อป.7) พร้อมสำเนา 2 ชุด พร้อมชำระค่าธรรมเนียม เสนอข้อพิพาท และสำนักงานฯ จะกำหนดวันนัดพร้อมสอบถามไปทันที
2. สำนักงานฯ จะส่งสำเนาให้คู่กรณีพร้อมแจ้งวันนัดพร้อมสอบถามไปด้วย (วิธีส่งจะส่งให้แก่เจ้าหน้าที่ของบริษัท คู่กรณีที่มารับส่งหนังสือกับศูนย์ของสมาคมฯ)
3. เมื่อได้รับสำเนาแล้ว คู่กรณีจะยื่นคำคัดค้านหรือขอเรียกร้องแย้งก็ได้ โดยยื่นภายใน 15 วัน นับแต่วันรับสำเนา (ใช้แบบ อป.17) ถ้ามีร้องแย้ง สำนักงานฯ จะส่งสำเนาให้ผู้เสนอแก่อีกเช่นกัน
4. ในวันนัดพร้อมสอบถาม สำนักงานฯ จะสอบถามทั้งสองฝ่ายว่าจะประนอมกันหรือไม่ หากประนอมก็จะดำเนินทำการประนอมต่อไป
5. ถ้าไม่มีการประนอม สำนักงานฯ จะส่งรายชื่ออนุญาโตตุลาการอย่างน้อย 3 คน ให้ทั้งสองฝ่ายพิจารณาคัดเลือกโดยจะคัดเลือกในวันนัดพร้อมกันเลย หรือถ้าฝ่ายใดไม่มากก็จะส่งไปให้คัดเลือก ซึ่งเมื่อคัดเลือกแล้วก็ต้องแจ้งให้สำนักงานฯ ทราบภายใน 15 วัน
6. เมื่อทั้งสองฝ่ายได้เลือกหรือครบกำหนดคัดเลือกแล้วแต่ไม่ยื่นคัดเลือก สำนักงานฯ จะพิจารณาตั้งอนุญาโตตุลาการ
7. เมื่ออนุญาโตตุลาการผู้ได้รับแต่งตั้ง ตอบรับไม่ขัดข้อง สำนักงานฯ จะแจ้งทั้งสองฝ่ายทราบพร้อมจะกำหนดวันนัดพิจารณาครั้งแรกไปด้วย
8. คู่พิพาทจะต้องยื่นพยานเอกสารต่างๆ ภายในวันนัดพิจารณาครั้งแรกนี้
9. ถ้ามีการอ้างผู้เชี่ยวชาญหรือจะให้ตรวจพิสูจน์หลักฐาน เอกสาร หรืออนุญาโตตุลาการ จะให้ผู้เชี่ยวชาญทำรายงานความเห็น คู่พิพาทจะต้องแจ้งข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องตามที่ผู้เชี่ยวชาญสอบถามให้ครบ และหากมีค่าใช้จ่าย ผู้อ้างจะต้องชำระเงินตามที่แจ้งมา หรืออาจให้วางประกันไว้ก่อน
10. เมื่อได้รับรายงานความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว สำนักงานฯ จะแจ้งให้คู่พิพาททราบ
11. การทำคำชี้ขาด อนุญาโตตุลาการจะชี้ขาดให้เสร็จภายใน 30 วัน นับแต่วันตั้ง (หากไม่ทันก็จะจดยางานขยายไว้)
12. เมื่อชี้ขาดแล้ว สำนักงานฯ จะส่งสำเนาคำชี้ขาดให้ทุกฝ่าย (ซึ่งจะมีผลผูกพันเมื่อไปถึง)
13. หากสงสัยคำชี้ขาด คู่พิพาทอาจร้องขอให้อนุญาโตตุลาการตีความได้ภายใน 15 วัน นับแต่วันสำเนาคำชี้ขาดไปถึง
14. หากจะให้ทำคำชี้ขาดเพิ่มเติมประเด็นที่ยังไม่ได้ชี้ขาด คู่พิพาทอาจร้องขอภายใน 30 วัน นับแต่วันสำเนาคำชี้ขาดไปถึง

สัญญาการระงับข้อพิพาท โดยอนุญาโตตุลาการ

ทำที่ สมาคมประกันวินาศภัย

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นระหว่างบริษัทประกันวินาศภัย ซึ่งปรากฏนามท้ายสัญญานี้ เพื่อตกลงระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ และให้ถือว่าสัญญานี้มีผลผูกพันบริษัทผู้เข้าร่วมลงนาม นับแต่วันที่บริษัทดังกล่าวเข้าร่วมลงนามในสัญญานี้ ซึ่งผลผูกพันตามสัญญาดังกล่าวให้มีผลผูกพันต่อบริษัทที่เข้าร่วมลงนามอยู่ก่อนแล้ว และที่จะเข้าร่วมลงนามในภายหลัง ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

บททั่วไป

ข้อ ๑. คู่สัญญาตกลงเสนอข้อพิพาททางแพ่งที่เกิดขึ้นแล้ว หรือที่จะเกิดขึ้นในอนาคตให้อนุญาโตตุลาการเป็นผู้ชี้ขาด

ข้อ ๒. ข้อพิพาททางแพ่งดังกล่าวตามข้อ ๑ หมายถึง

ข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง หรือข้อเรียกร้องใดๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างกัน ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับสัญญาประกันภัย และความรับผิดชอบตามสัญญาประกันภัยระหว่างกันอันสืบเนื่องมาจากการรับประกันภัยของทั้ง ๒ ฝ่าย ที่ได้รับประกันภัยไว้จากผู้เอาประกันภัยของแต่ละฝ่าย รวมทั้งปัญหาการผิดสัญญาประกันภัย การบอกเลิกสัญญาประกันภัย หรือความสมบูรณ์แห่งสัญญาประกันภัยของแต่ละฝ่าย

ข้อบังคับอนุญาโตตุลาการ

ข้อ ๓. ให้คู่กรณีเสนอข้อพิพาทของตนโดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายกสมาคมประกันวินาศภัย หนังสือดังกล่าวประกอบด้วยรายละเอียด ดังต่อไปนี้

๑. ชื่อและที่อยู่ของคู่กรณี
๒. สัญญาหรือรายละเอียดแห่งกรมธรรม์ประกันภัย
๓. ข้อเท็จจริงอันเป็นฐานแห่งข้อเรียกร้อง และจำนวนเงินที่เรียกร้อง
๔. ข้อเรียกร้องและคำขอ

ข้อ ๔. เมื่อมีผู้ยื่นหนังสือเสนอข้อพิพาท และนายกสมาคมประกันวินาศภัยเห็นว่าหนังสือเสนอข้อพิพาทนั้นถูกต้อง ให้สมาคมประกันวินาศภัยดำเนินการส่งหนังสือเสนอข้อ

สอบสวน ผู้มี

กลางชำระเงิน

ร้องขอ

กันว่าให้เสนอ

โดยมีหนังสือ

ราบล่วงหน้า

จะผลของการ

เลิกบันทึกข้อ

๑ มิถุนายน

มเจตนาของ

พิพาทดังกล่าวไปยังคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งโดยพลัน ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ประกอบธุรกิจ
ของคู่กรณีฝ่ายนั้นโดยไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕. เพื่อประโยชน์ในการตีความ ข้อบังคับอนุญาโตตุลาการ การส่งคำคู่ความ
หนังสือแจ้งความหรือเอกสารอื่นใด ให้ถือว่ามิผลสมบูรณ์เมื่อคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งหรือผู้แทน
ของฝ่ายนั้น ได้รับแล้วด้วยตนเอง หรือได้มีการส่งไปถึงภูมิลำเนาหรือสถานที่ประกอบ
ธุรกิจของผู้รับ หากไม่สามารถสืบหาภูมิลำเนา หรือสถานที่ประกอบธุรกิจที่แท้จริงได้ ให้
ส่งไปยังถิ่นที่อยู่หรือสถานที่ประกอบธุรกิจที่ทราบครั้งสุดท้ายของบุคคลนั้น

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณระยะเวลาตามข้อบังคับอนุญาโตตุลาการ มิให้นับวันแรก
แห่งระยเวลานั้นรวมคำนวณเข้าด้วย ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเป็นวันหยุด ซึ่งตาม
ประเพณีงดเว้นการทำงานให้ขยายระยะเวลาดังกล่าวจนถึงวันที่เริ่มทำงานใหม่ วันหยุดซึ่งตาม
ประเพณีงดเว้นการทำงานและอยู่ระหว่างระยะเวลาดังกล่าวให้คำนวณเข้าไปในระยะเวลาด้วย

ข้อ ๖. เมื่อคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้รับหนังสือเสนอข้อพิพาทแล้ว จะยื่นข้อคัดค้านและ
ข้อเรียกร้องเป็นหนังสือต่อนายกสมาคมประกันวินาศภัยก็ได้ ทั้งนี้ให้ยื่นภายใน ๑๕ วัน
นับแต่วันที่ได้รับหนังสือเสนอข้อพิพาท

ข้อ ๗. คู่กรณีอาจตั้งผู้แทนหรือบุคคลใดเพื่อช่วยเหลือตนในการดำเนินกระบวนการ
พิจารณาอนุญาโตตุลาการก็ได้ ให้คู่กรณีดังกล่าวแจ้งชื่อและที่อยู่ของผู้แทน หรือบุคคลซึ่ง
ตนตั้งให้เป็นผู้ช่วยเหลือ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายกสมาคมประกันวินาศภัย

ข้อ ๘. คู่กรณีตกลงให้มีอนุญาโตตุลาการจำนวน ๑ คน เพื่อชี้ขาดข้อพิพาทที่เกิดขึ้น

ข้อ ๙. การตั้งอนุญาโตตุลาการให้ดำเนินการดังนี้

๑) ให้สมาคมประกันวินาศภัยจัดส่งรายชื่ออนุญาโตตุลาการในทะเบียนของ
สมาคมฯ อย่างน้อยจำนวน ๓ ชื่อไปยังคู่กรณี รายชื่อซึ่งส่งไปยังคู่กรณีทุกฝ่ายต้องเป็น
รายชื่อเดียวกัน

๒) ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายชื่อตาม ๑) ให้คู่กรณีเลือกรายชื่อ
อนุญาโตตุลาการโดยเรียงตามลำดับความพึงพอใจก่อนหลัง

๓) เมื่อระยะเวลาตาม ๒) ได้สิ้นสุดลง ให้นายกสมาคมประกันวินาศภัย
ตั้งอนุญาโตตุลาการ ๑ คน จากรายชื่อที่ได้รับความเห็นชอบของคู่กรณี ทั้งนี้โดยคำนึงถึง
ลำดับความพึงพอใจที่คู่กรณีได้แสดงไว้ด้วย

๔) หากคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมิได้ดำเนินการตาม ๒) ให้นายกสมาคม
ประกันวินาศภัยทำการตั้งอนุญาโตตุลาการเอง ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและ
ความเป็นกลางของบุคคลที่ได้รับการตั้งให้เป็นอนุญาโตตุลาการ

๕) หากคู่กรณีเห็นร่วมกัน จะตั้งบุคคลที่ไม่อยู่ในทะเบียนอนุญาโตตุลาการ

ของสมาคมประกันวินาศภัยเป็นอนุญาโตตุลาการก็ได้

ข้อ ๑๐. การตั้งอนุญาโตตุลาการต้องทำเป็นหนังสือ ลงลายมือชื่อของผู้ตั้ง พร้อมทั้งระบุชื่อ ที่อยู่ สัญชาติ อาชีพ และคุณสมบัติของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นอนุญาโตตุลาการ อนุญาโตตุลาการต้องให้ความยินยอมในการแต่งตั้ง ให้นายกสมาคมประกันวินาศภัยริบแจ้งชื่อและรายละเอียดของอนุญาโตตุลาการให้คู่กรณีทุกฝ่ายทราบ

ข้อ ๑๑. ให้อนุญาโตตุลาการมีอำนาจดำเนินวิธีพิจารณาใด ๆ ตามที่เห็นสมควรโดยคำนึงถึงหลักแห่งความยุติธรรม และการให้คู่กรณีมีโอกาสเสนอข้อเท็จจริงสนับสนุนข้ออ้างของตนมากที่สุด

ข้อ ๑๒. เว้นแต่คู่กรณีได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น การสืบพยานให้เป็นไปตามวิธีการต่อไปนี้

๑) ให้คู่กรณีทั้งสองฝ่ายยื่นเสนอพยานเอกสารต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนข้ออ้างของตนต่ออนุญาโตตุลาการในวันนัดพิจารณาครั้งแรก ในกรณีที่เห็นสมควรอนุญาโตตุลาการมีอำนาจสั่งให้คู่กรณีส่งเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาทให้ก็ได้

๒) การสืบพยานบุคคลให้กระทำโดยอนุญาโตตุลาการ ให้อนุญาโตตุลาการบันทึกคำพยานโดยย่อ เพื่ออ่านและให้พยานลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานแล้วเก็บรวมไว้ในสำนวน

๓) อนุญาโตตุลาการจะให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากสมาคมประกันวินาศภัยช่วยบันทึกคำพยานก็ได้

ข้อ ๑๓. คู่กรณีฝ่ายใดกล่าวอ้างข้ออ้างใด ต้องเป็นฝ่ายมีหน้าที่นำสืบให้ประจักษ์ตามข้ออ้างของตน

ข้อ ๑๔. อนุญาโตตุลาการ จะให้ผู้เชี่ยวชาญคนใดทำรายงานความเห็นเสนอก็ได้ กรณีเช่นนี้ให้คู่กรณีแจ้งข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องตามที่ผู้เชี่ยวชาญสอบถาม

เมื่อได้รับรายงานความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ให้สมาคมประกันวินาศภัยแจ้งให้คู่กรณีทราบรายละเอียดในรายงานความเห็นนั้น และหากคู่กรณีร้องขอก็ให้ทำสำเนารายงานความเห็นนั้นให้

คู่กรณีอาจยื่นคำร้องขอซักถามผู้เชี่ยวชาญก็ได้ หากอนุญาโตตุลาการพิจารณาอนุญาตก็ให้นำวิธีการสืบพยานในข้อ ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๕. ถ้าคู่กรณีไม่มีพยานอื่นใดมาเสนอต่ออนุญาโตตุลาการอีก ก็ให้สั่งปิดการพิจารณา

ข้อ ๑๖. คำชี้ขาดจะต้องทำให้เสร็จภายในกำหนดเวลาสามสิบวัน นับแต่วันที่ตั้งอนุญาโตตุลาการ

ระกอบธุรกิจ
ร
ส่งคำคู่ความ
งหรือผู้แทน
นที่ประกอบ
แท้จริงได้ ให้
ให้ในวันแรก
ยุติ ซึ่งตาม
หยุดซึ่งตาม
ระยะเวลาด้วย
คัดค้านและ
ใน ๑๕ วัน
มีกระบวน
หรือบุคคลซึ่ง
ย
พาทที่เกิดขึ้น
ระเบียบของ
ฝ่ายต้องเป็น
เลือกรายชื่อ
วันวินาศภัย
โดยคำนึงถึง
นายกสมาคม
อธิบดีและ
อนุญาโตตุลาการ

ข้อ ๑๗. คำชี้ขาดจะชี้ขาดการใดให้เกินขอบเขตแห่งสัญญาอนุญาตตุลาการหรือคำขอของคู่กรณีไม่ได้ เว้นแต่จะเป็นการกำหนดค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในชั้นอนุญาตตุลาการหรือคำป่วยการอนุญาตตุลาการ หรือเป็นการชี้ขาดให้เป็นไปตามข้อตกลงหรือการประนีประนอมยอมความกันระหว่างคู่กรณี

ข้อ ๑๘. อนุญาตตุลาการจะต้องวินิจฉัยชี้ขาดไปตามหลักแห่งกฎหมายและความยุติธรรม

ในการตีความตามสัญญาให้คำนึงถึงสภาพความเป็นไปได้และแนวปฏิบัติของธุรกิจ ประกันวินาศภัย

ข้อ ๑๙. คำชี้ขาดจะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของอนุญาตตุลาการ ระบุ วัน เดือน ปี และสถานที่ทำคำชี้ขาดไว้โดยชัดเจน

คำชี้ขาดจะต้องระบุเหตุผลแห่งข้อวินิจฉัยทั้งปวงไว้โดยชัดเจน

เมื่อทำคำชี้ขาดแล้ว ให้รีบส่งสำเนาคำชี้ขาดไปถึงคู่กรณีที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และให้ถือว่าคำชี้ขาดมีผลผูกพันคู่กรณีแล้ว ตั้งแต่วันที่สำเนาคำชี้ขาดไปถึงคู่กรณีฝ่ายนั้น

ข้อ ๒๐. ภายในกำหนดเวลา ๑๕ วัน นับแต่วันที่สำเนาคำชี้ขาดไปถึง เมื่อเกิดความสงสัยตามควรเกี่ยวกับข้อความในคำชี้ขาด คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอให้อนุญาตตุลาการตีความข้อความนั้นได้ คำตีความให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของคำชี้ขาดและต้องปฏิบัติไปในทำนองเดียวกับการทำคำชี้ขาด

ข้อ ๒๑. ถ้าในคำชี้ขาดใดมีข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย เมื่ออนุญาตตุลาการเห็นสมควร หรือเมื่อคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอ อนุญาตตุลาการอาจแก้ไขให้ถูกต้องได้

ข้อ ๒๒. ภายในกำหนดเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่สำเนาคำชี้ขาดไปถึง เมื่อคู่กรณีฝ่ายใดเห็นว่ามิได้ชี้ขาดในข้อประเด็นสาระสำคัญใด ก็อาจร้องขอให้อนุญาตตุลาการทำคำชี้ขาดเพิ่มเติมในประเด็นข้อนั้นได้

ในกรณีที่อนุญาตตุลาการเห็นว่าข้อประเด็นนั้นเป็นข้อสาระสำคัญ และยังมีได้ชี้ขาดไว้ก็ให้ทำการชี้ขาดในประเด็นนั้นให้เสร็จสิ้นภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่คู่กรณีฝ่ายนั้นได้ยื่นคำร้องขอ

ถ้าอนุญาตตุลาการเห็นว่าการทำคำชี้ขาดเพิ่มเติมนั้น ไม่อาจกระทำได้นอกจากจะต้องรับฟังข้อเท็จจริงนั้นเพิ่มเติม ก็อาจสั่งให้คู่กรณีนำพยานหลักฐานมาสืบได้ อนึ่ง อนุญาตตุลาการจะต้องทำคำชี้ขาดเพิ่มเติมดังกล่าวให้เสร็จสิ้นภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่คู่กรณีได้คำร้องขอ

ประเด็นสาระสำคัญที่จะขอให้อนุญาตตุลาการทำการชี้ขาดเพิ่มเติมได้ ต้องเป็น

ประเด็นสาระสำคัญที่มีมาแต่ต้น

ข้อ ๒๓. ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในชั้นอนุญาโตตุลาการ และค่าป่วยการอนุญาโตตุลาการ แต่ไม่รวมถึงค่าทนายความและค่าใช้จ่ายของทนายความ ให้เป็นไปตามที่นายกสมาคมประกันวินาศภัยกำหนด

ข้อบังคับการประนอมข้อพิพาท

ข้อ ๒๔. หากคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด มีความเห็นมาก่อนถึงขั้นตอนในการพิจารณาแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการ เห็นสมควรให้มีการประนอมข้อพิพาทขึ้นก่อน ก็มีสิทธิกระทำไป โดยให้ดำเนินการดังนี้

๑) คู่สัญญาฝ่ายนั้นต้องมีหนังสือไปถึงคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง เพื่อให้ระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นโดยการประนอมข้อพิพาทก่อน

๒) กระบวนพิจารณาประนอมข้อพิพาทเริ่มขึ้น เมื่อคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งตอบรับให้มีการระงับข้อพิพาท โดยการประนอมข้อพิพาทคำตอบรับดังกล่าวให้ทำเป็นหนังสือ

๓) หากคู่สัญญาฝ่ายที่เสนอให้มีการประนอมข้อพิพาท มิได้รับคำตอบจากอีกฝ่ายหนึ่งภายในเวลา ๑๕ วัน นับตั้งแต่วันที่ฝ่ายนั้นได้รับคำเสนอให้ประนอม ข้อพิพาท หรือภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำเสนอให้ประนอมข้อพิพาท ให้ถือว่าอีกฝ่ายหนึ่งปฏิเสธ คำเสนอดังกล่าว และให้ถือว่าข้อเสนอมประนอมข้อพิพาทเป็นอันตกไป

ข้อ ๒๕. กรณีมีการประนอมข้อพิพาทให้คู่สัญญาทั้ง ๒ ฝ่าย ร่วมกันตั้งผู้ประนอมข้อพิพาทจำนวน ๑ คน

ข้อ ๒๖. เมื่อแต่งตั้งผู้ประนอมข้อพิพาทแล้ว ให้คู่สัญญาทั้ง ๒ ฝ่ายเสนอข้อพิพาทของตนเป็นหนังสือต่อผู้ประนอมข้อพิพาท แสดงให้เห็นถึงลักษณะและประเด็นแห่งข้อพิพาท ในการนี้ให้ส่งสำเนาหนังสือดังกล่าวแก่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

ข้อ ๒๗. ผู้ประนอมข้อพิพาทมีสิทธิขอให้คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแถลงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม เมื่อเห็นสมควร

ข้อ ๒๘. ในการประนอมข้อพิพาท ผู้ประนอมข้อพิพาทพึงใช้หลักความยุติธรรม โดยพิจารณาถึงสิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญาทั้ง ๒ ฝ่าย ประเพณีทางการค้าและพฤติการณ์อื่นซึ่งเกี่ยวข้องรวมทั้งทางปฏิบัติต่อกันของคู่สัญญาทั้ง ๒ ฝ่ายที่ผ่านมา

ข้อ ๒๙. หากเห็นว่าจำเป็นและคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดร้องขอผู้ประนอมข้อพิพาท อาจให้คู่สัญญาฝ่ายนั้นนำพยานบุคคลเข้าสืบ แต่ทั้งนี้ให้คำนึงถึงหลักการที่ให้การประนอมข้อพิพาทเสร็จสิ้นไปโดยเร็ว

ข้อ ๓๐. เมื่อคู่สัญญาทั้ง ๒ ฝ่ายตกลงประนีประนอมในข้อพิพาท ให้ผู้ประนอมข้อพิพาทร่างสัญญาประนอมข้อพิพาทขึ้น แล้วให้คู่สัญญาทั้ง ๒ ฝ่ายลงลายมือชื่อในสัญญาดังกล่าว

ข้อ ๓๑. กระบวนการประนอมข้อพิพาทสิ้นสุดลงเมื่อ

๑) คู่สัญญาทั้ง ๒ ฝ่ายได้ลงนามในสัญญาประนอมข้อพิพาท

๒) ผู้ประนอมข้อพิพาทเห็นว่าไม่มีประโยชน์ที่จะดำเนินกระบวนการข้อพิพาท

ต่อไป

๓) คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในข้อพิพาทเห็นสมควรให้การประนอมข้อพิพาทยุติลง โดยมีหนังสือแจ้งไปยังคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งแล้ว

ข้อ ๓๒. คู่สัญญาทั้ง ๒ ฝ่าย ตกลงไม่คิดค่าใช้จ่ายต่อกันในชั้นประนอมข้อพิพาท

ข้อ ๓๓. คู่สัญญาทั้ง ๒ ฝ่าย สัญญาว่าจะไม่อ้าง หรือนำพยานหลักฐานคำรับของคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง หรือข้อเสนอ หรือความเห็น ของผู้ประนอมข้อพิพาทไปเป็นพยานในกระบวนการพิจารณาชั้นอนุญาโตตุลาการ หรือศาลยุติธรรม

บทส่งท้าย

ข้อ ๓๔. นอกจากข้อกำหนดแห่งสัญญานี้แล้ว คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายตกลงให้บังคับตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๓๖

ข้อ ๓๕. คู่สัญญามีสิทธิถอนตัวออกจากความผูกพันตามสัญญานี้ได้โดยการมีหนังสือแจ้งการถอนตัว ส่งถึงนายกสมาคมประกันวินาศภัยล่วงหน้าเป็นเวลาอย่างน้อย ๖๐ วัน ก่อนวันที่การบอกเลิกมีผลบังคับ และผลแห่งการบอกเลิกสัญญานี้ไม่กระทบถึงเรื่องที่อยู่ ในระหว่างการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการ และเรื่องที่เกิดขึ้นก่อนการบอกกล่าว ถอนตัว จะมีผล

ข้อ ๓๖. นายกสมาคมประกันวินาศภัยอาจแต่งตั้งผู้รับมอบอำนาจคนเดียว หรือหลายคนเพื่อดำเนินการในนามของนายกสมาคมประกันวินาศภัยตามสัญญานี้ได้

ข้อ ๓๗. คู่สัญญาตกลงให้ใช้ข้อบังคับอนุญาโตตุลาการ และข้อบังคับการประนอมข้อพิพาทตามสัญญานี้ จนกว่าสมาคมประกันวินาศภัยจะได้ออกข้อบังคับอนุญาโตตุลาการ

และข้อบังคับการประนอมข้อพิพาทฉบับใหม่ขึ้นแทน จึงให้เปลี่ยนไปใช้ข้อบังคับฉบับใหม่
ข้อ ๓๘. คู่สัญญาตกลงให้สัญญาฉบับนี้เริ่มมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม
๒๕๓๗ เป็นต้นไป

คู่สัญญาทุกฝ่ายได้อ่าน และเข้าใจข้อความทั้งหมดแล้ว เห็นว่าตรงตามเจตนาของ
ทุกฝ่ายจึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

ระนอมข้อพิพาท
ให้การประนอม

ให้ผู้ประนอม
ชื่อในสัญญา

ท
:บานข้อพิพาท

การประนอม

มข้อพิพาท
านคำรับของ
ไปเป็นพยาน

ลงให้บังคับ

ดโดยการมี
้อย ๖๐ วัน
งเรื่องที่อยู่
าว ถนนตัว

เดี่ยว หรือ
ไ้
ระนอม
ตุลาการ

สมาคมประกันวินาศภัย

保險公會

THE GENERAL INSURANCE ASSOCIATION

เลขที่ 223 ซอยร่วมฤดี ถนนวิฑู กรุงเทพฯ 10330 泰京無線電路暖呂里巷門牌二二三號
223 Soi Ruamrudee, Wireless Road, Bangkok 10330, Thailand Tel : 2566032-8, 256-6041-2 Fax : (662) 256-6039, 256-6040

ประกาศสมาคมประกันวินาศภัย เรื่อง ข้อบังคับสมาคมประกันวินาศภัย ว่าด้วยอนุญาตตุลาการ

เพื่อให้การดำเนินกระบวนการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาตตุลาการเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสมตามเจตนารมณ์ของบริษัทสมาชิก

อาศัยอำนาจตามสัญญาการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาตตุลาการ ฉบับลงวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2537 ข้อ 37 นายกสมาคมประกันวินาศภัยโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารสมาคมฯ จึงเห็นเป็นการสมควรให้ตราข้อบังคับสมาคมประกันวินาศภัยว่าด้วยอนุญาตตุลาการ ขึ้นใช้ใหม่แทนข้อบังคับเดิม ตามรายละเอียดที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อบังคับที่ได้ตราขึ้นใหม่นี้ มีผลใช้บังคับสำหรับข้อพิพาทที่ได้เสนอต่อสำนักงานอนุญาตตุลาการ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2542 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่

(นายชัย ไสภณพนิช)

นายกสมาคมประกันวินาศภัย

สมาคมประกันวินาศภัย

保險公會

THE GENERAL INSURANCE ASSOCIATION

เลขที่ 223 ซอยร่วมฤดี ถนนวิทย์ กรุงเทพฯ 10330 泰京無線電路岐呂里巷門牌二二三號
223 Soi Ruamrudee, Wireless Road, Bangkok 10330, Thailand Tel : 2566032-8, 256-6041-2 Fax : (662) 256-6039, 256-6040

ประกาศคณะกรรมการอนุญาตตุลาการ เรื่อง ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย

เพื่อลดปัญหาในการชำระการคินค่าธรรมเนียมและเพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยถูกต้องรวดเร็ว คณะกรรมการอนุญาตตุลาการจึงเห็นสมควรกำหนดค่าธรรมเนียมค่าใช้จ่ายในการดำเนินกระบวนการพิจารณาข้อพิพาทขึ้นใหม่ดังนี้

(1) ค่าธรรมเนียมเสนอข้อพิพาท ไม่เรียกเก็บ

(2) ค่าธรรมเนียมการตั้งอนุญาตตุลาการ คิดตามอัตราดังนี้

-ทุนทรัพย์ไม่เกิน 5,000,000 คิดร้อยละ 2 แต่ไม่ต่ำกว่า 2,000 บาท และ
ไม่เกิน 40,000 บาท

การคำนวณถ้าคำนวณได้เป็นเศษสตางค์ให้ปัดเศษสตางค์ทิ้ง

-ทุนทรัพย์เกินกว่า 5,000,000 บาทถึง 20,000,000 บาท คิดร้อยละ
50,000 บาท

-ทุนทรัพย์เกินกว่า 20,000,000 บาทขึ้นไป คิดร้อยละ 100,000 บาท

โดยฝ่ายเสนอข้อพิพาทและคู่กรณีชำระฝ่ายละครึ่งโดยชำระในวันตั้งอนุญาตตุลาการ

(3) ค่าธรรมเนียมการขอเลื่อนนัดประชุมตามข้อบังคับข้อที่ 11 ครั้งละ 300 บาท ฝ่ายที่ขอเลื่อนหรือถือว่าขอเลื่อนเป็นผู้ชำระ

(4) ค่าธรรมเนียมการขอเลื่อนการพิจารณาตามข้อบังคับข้อที่ 17 ครั้งละ 500 บาท ฝ่ายที่ขอเลื่อนหรือถือว่าขอเลื่อนเป็นผู้ชำระ

(5) ค่าธรรมเนียมตรวจพิสูจน์หลักฐานหรือค่าใช้จ่ายผู้เชี่ยวชาญให้คิดตามอัตราที่ผู้พิสูจน์หลักฐานหรือผู้เชี่ยวชาญกำหนดมาโดยผู้จ้างเป็นผู้ชำระ

คู่พิพาท ฝ่ายใดไม่มาในวันตั้งอนุญาตตุลาการและหรือไม่ชำระค่าธรรมเนียม สมาคมฯ จะเป็นผู้เรียกเก็บจากบริษัทสมาชิกโดยตรง

ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายที่ฝ่ายใดได้ชำระไปแล้วหรือจะต้องชำระ อนุญาตตุลาการอาจกำหนดความรับผิดชอบให้อีกฝ่ายหนึ่งชดใช้คืนหรือให้เป็นพันในคำชี้ขาดได้

การประนีประนอมยอมความหรือการถอนคำเสนอข้อพิพาทหลังจากการตั้งอนุญาตตุลาการแล้ว ไม่ก่อให้เกิดสิทธิที่จะได้รับค่าธรรมเนียมคิน

ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับสำหรับข้อพิพาทที่ได้เสนอตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2542 เป็นต้นไป ส่วนข้อพิพาทที่ได้เสนอก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2542 ให้ถือปฏิบัติตามประกาศเดิม

ประกาศ ณ วันที่

(นายชัย โสภณพนิช)

ประธานคณะกรรมการอนุญาโตตุลาการ

ร่าง
ข้อบังคับสมาคมประกันวินาศภัยว่าด้วย อนุญาตตุลาการ

หมวด 1.

บทนิยาม

ข้อ 1. ในข้อบังคับนี้

- (1) "สำนักงาน" หมายถึง สำนักงานอนุญาตตุลาการ สมาคมประกันวินาศภัย
- (2) "คณะกรรมการ" หมายถึง คณะกรรมการอนุญาตตุลาการ
- (3) "สมาคม" หมายถึง สมาคมประกันวินาศภัย
- (4) "นายกสมาคม" หมายถึง นายกสมาคมประกันวินาศภัย หรือผู้ที่นายกสมาคม

มอบหมาย

- (5) "เลขานุการ" หมายถึง เลขานุการสำนักงานอนุญาตตุลาการ
- (6) "อนุญาตตุลาการ" หมายถึง อนุญาตตุลาการ ผู้ซึ่งขาดปัญหาข้อพิพาทซึ่งสำนักงานได้ชี้ทะเบียนไว้ ตามคำแนะนำและเห็นชอบของคณะกรรมการ
- (7) "ข้อบังคับอนุญาตตุลาการ" หมายถึง ข้อบังคับสมาคมประกันวินาศภัยว่าด้วยอนุญาตตุลาการ

หมวด 2

คณะกรรมการอนุญาตตุลาการ

ข้อ 2 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการอนุญาตตุลาการ" ประกอบด้วย นายกสมาคม เป็นประธาน และกรรมการบริหารสมาคมประกันวินาศภัยเป็นกรรมการ

ให้เลขานุการเป็นเลขานุการคณะกรรมการโดยตำแหน่ง

ข้อ 3 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม.

ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานคณะกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมคณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียง ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมเป็นผู้ออกเสียงชี้ขาด

ข้อ 4 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (1) ประกาศกำหนดสถานที่ทำการของอนุญาตตุลาการ
- (2) ประกาศกำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินกระบวนการพิจารณา ค่าธรรมเนียม และค่าป่วยการอนุญาตตุลาการ
- (3) ให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาเกี่ยวกับข้อบังคับอนุญาตตุลาการ และตีความข้อบังคับอนุญาตตุลาการ
- (4) ให้คำแนะนำ ให้ความเห็นชอบ บุคคลที่เหมาะสมจะทำหน้าที่เป็นอนุญาตตุลาการเพื่อขึ้นทะเบียนอนุญาตตุลาการสมาคมประกันวินาศภัย และอาจเปลี่ยนแปลงได้เป็นครั้งคราวตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร
- (5) ออกประกาศกำหนดระเบียบต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับอนุญาตตุลาการนี้
- (6) นำเสนอโครงการและงบประมาณประจำปี เพื่อให้คณะกรรมการบริหารสมาคมประกันวินาศภัยพิจารณา
- (7) กำหนดนโยบายในการบริหารจัดการสำนักงานอนุญาตตุลาการ

หมวด 3

การใช้ข้อบังคับอนุญาตตุลาการ

ข้อ 5 ให้ใช้ข้อบังคับอนุญาตตุลาการแก่การระงับข้อพิพาทด้วยวิธีการอนุญาตตุลาการภายใต้การดำเนินการของสมาคมประกันวินาศภัย

การใดที่มีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับอนุญาตตุลาการ ให้ดำเนินการนั้นไปตามความตกลงของคู่พิพาทหรือตามที่อนุญาตตุลาการเห็นสมควร แต่ทั้งนี้ต้องไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ พ.ศ. 2530

หมวด 4

การดำเนินกระบวนการระงับข้อพิพาท

ข้อ 6 การเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาตตุลาการ ให้คู่พิพาทฝ่ายเสนอข้อพิพาทยื่นหนังสือเสนอข้อพิพาทของคดีต่อเลขาธิการตามแบบที่สำนักงานกำหนดประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

- (1) ชื่อและที่อยู่ของคู่พิพาท
- (2) สัญญาหรือข้อตกลงให้ระงับข้อพิพาทด้วยอนุญาตตุลาการ
- (3) สัญญาหรือสาระสำคัญแห่งกรมธรรม์ประกันภัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาท

- (4) ข้อเท็จจริงอันเป็นฐานแห่งข้อเรียกร้องและจำนวนเงินที่เรียกร้อง
 (5) ข้อเรียกร้องและคำขอ

ข้อ 7 เมื่อมีผู้ยื่นหนังสือเสนอข้อพิพาทและเลขાચการเห็นว่าหนังสือเสนอข้อพิพาทนั้นถูกต้อง ให้สำนักงานดำเนินการส่งสำเนาหนังสือเสนอข้อพิพาทดังกล่าวไปยังคู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่งโดยพลัน ณ ภูมิสำเนาหรือสถานที่ประกอบธุรกิจของคู่พิพาทฝ่ายนั้นโดยไปรษณีย์ลงทะเบียน ดอบริบ หรือวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร

หากเลขાચการเห็นว่าหนังสือเสนอข้อพิพาทนั้นไม่ครบถ้วนถูกต้องตาม ข้อ 6 ให้เลขાચการมีอำนาจสั่งให้คู่พิพาทฝ่ายเสนอข้อพิพาทแก้ไขเพิ่มเติมให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่เลขાચการเห็นสมควร หากคู่พิพาทฝ่ายเสนอข้อพิพาทไม่ดำเนินการตามเวลาดังกล่าวข้างต้น ให้เลขાચการมีอำนาจจำหน่ายข้อพิพาทนั้นออกจากสารบบข้อพิพาทอนุญาตตุลาการ หรือดำเนินการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

ข้อ 8 เพื่อประโยชน์ในการตีความข้อบังคับอนุญาตตุลาการ การส่งคำคู่ความหนังสือแจ้งความหรือเอกสารอื่นใดให้ถือว่ามีผลสมบูรณ์เมื่อคู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่ง หรือตัวแทนของฝ่ายนั้นได้รับแล้วด้วยตนเองหรือได้มีการส่งโดยเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานให้แก่พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ประจำของฝ่ายนั้น หรือได้มีการส่งไปถึงภูมิสำเนาหรือสถานที่ประกอบธุรกิจของผู้รับ หากไม่สามารถสืบหาภูมิสำเนาหรือสถานที่ประกอบธุรกิจที่แท้จริงได้ ให้ส่งไปยังถิ่นที่อยู่หรือสถานที่ประกอบธุรกิจที่ทราบครั้งสุดท้ายของบุคคลนั้น

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณระยะเวลาตามข้อบังคับอนุญาตตุลาการ มิให้นับวันแรกแห่งระยະเวลานั้นรวมคำนวณเข้าด้วย ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยະเวลาเป็นวันหยุด ซึ่งตามประเพณีงดเว้นการงาน ให้ขยายระยະเวลาดังกล่าวจนถึงวันที่เริ่มทำงานใหม่ วันหยุดซึ่งตามประเพณีงดเว้นการงานและอยู่ระหว่างระยະเวลาดังกล่าวให้คำนวณเข้าไปในระยະเวลาด้วย

ข้อ 9 เมื่อคู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่งได้รับคำเสนอข้อพิพาทแล้ว จะยื่นคำคัดค้านเป็นหนังสือต่อเลขાચการตามแบบที่สำนักงานกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเสนอข้อพิพาท และจะยื่นข้อเรียกร้องแย้งมาในคำคัดค้านก็ได้

ข้อ 10 คู่พิพาทอาจตั้งผู้แทนหรือบุคคลใด เพื่อช่วยเหลือตนในการดำเนินกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการก็ได้ ให้คู่พิพาทดังกล่าวแจ้งชื่อและที่อยู่ของผู้แทน หรือบุคคลซึ่งตนตั้งให้เป็นผู้ช่วยเหลือ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อเลขાચการ

ข้อ 11 ก่อนส่งข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัย ให้เลขาธิการนัดประชุม คู่พิพาทเพื่อเจรจาตกลงประนีประนอมกันเกี่ยวกับกรณีพิพาท หากคู่พิพาทตกลงกันได้ ให้เลขาธิการทำบันทึกข้อตกลงตามที่คู่พิพาทตกลงกัน และให้คู่พิพาททั้งสองฝ่ายลงชื่อไว้

ในกรณีมีเหตุจำเป็น คู่พิพาทแต่ละฝ่ายจะร้องขอให้เลื่อนการนัดตามวรรคแรกได้ ไม่เกินฝ่ายละ หนึ่ง ครั้ง หากคู่พิพาทฝ่ายใดร้องขอเลื่อนการนัดในครั้งต่อ ๆ ไป ฝ่ายนั้นจะต้อง ชำระค่าธรรมเนียมการขอเลื่อนการนัดตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 12 กรณีที่ไม่มีการตกลงหรือไม่สามารถตกลงกันได้ตามข้อ 11 ให้เลขาธิการ ทำการตั้งอนุญาตตุลาการจำนวนหนึ่งคน เพื่อชี้ขาดข้อพิพาทที่เกิดขึ้น ทั้งนี้โดยคำนึงถึงเลขลำดับ ของข้อพิพาท และให้จำนวนของข้อพิพาทสำหรับอนุญาตตุลาการแต่ละคนเฉลี่ยกันไป

ให้เลขาธิการแจ้งชื่อและรายละเอียดของอนุญาตตุลาการ ให้คู่พิพาททุกฝ่ายทราบ

ข้อ 13 ภายใต้บังคับ ข้อ 16 ให้อนุญาตตุลาการมีอำนาจดำเนินวิธีพิจารณาใด ๆ ตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงหลักแห่งความยุติธรรม และการให้คู่พิพาทมีโอกาสเสนอข้อเท็จจริง สนับสนุนข้ออ้างของตนมากที่สุด

ข้อ 14 การสืบพยานให้เป็นไปตามวิธีการต่อไปนี้

1) ให้คู่พิพาททั้งสองฝ่าย ยื่นเสนอพยานเอกสารต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนข้ออ้างของตนต่ออนุญาตตุลาการในวันนัดพิจารณาค้างครั้งแรก มิฉะนั้น ห้ามมิให้อนุญาตตุลาการ รับฟังเอกสาร นั้นเป็นพยานหลักฐาน เว้นแต่เอกสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของบุคคลภายนอก หรือของ คู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่ง หรือคู่พิพาทไม่สามารถทราบได้ว่าเอกสารดังกล่าวนั้นมีอยู่ ให้อยู่ในดุลพินิจ ของอนุญาตตุลาการที่จะรับฟังหรือไม่

ในกรณีที่เห็นสมควร อนุญาตตุลาการมีอำนาจสั่งให้คู่พิพาททั้งสองฝ่ายส่ง เอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องข้อพิพาทและมีอำนาจทำหนังสือร้องขอให้บุคคลภายนอกส่งเอกสาร ใด ๆ ที่เกี่ยวข้องข้อพิพาทก็ได้

2) ในการวินิจฉัยข้อเท็จจริงอันเป็นประเด็นข้อพิพาท ให้อนุญาตตุลาการถือเอา พยานเอกสารเป็นหลัก

3) การสืบพยานบุคคลให้กระทำโดยอนุญาตตุลาการ จะกระทำภายในหรือนอก สำนักงานก็ได้ หากกรณีที่พยานผู้ให้ปากคำมิได้อยู่ต่อหน้า ให้ใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งตามที่ คู่พิพาททั้งสองฝ่ายให้ความยินยอม และอนุญาตตุลาการเห็นสมควร แล้วบันทึกคำพยานเก็บรวม ไว้ในสำนวน

4) อนุญาตตุลาการจะให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากสมาคมประกันวินาศภัย ช่วยบันทึกคำพยาน หรือเดินเผชิญสืบพยานก็ได้

ข้อ 15 คู่พิพาทฝ่ายใดกล่าวอ้างข้อเท็จจริงใด ฝ่ายนั้นต้องนำสืบให้ประจักษ์ตามข้ออ้างของตน เว้นแต่คู่พิพาททั้งสองฝ่ายจะได้มีข้อตกลงกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ 16 หากคู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายไม่มาดำเนินกระบวนการพิจารณาคำหนดนัด ให้อนุญาตตุลาการนำวิธีพิจารณาโดยขาดนัด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับตามที่เห็นสมควร

ข้อ 17 การขอเลื่อนการพิจารณาในชั้นพิจารณาของอนุญาตตุลาการ คู่พิพาททั้งสองฝ่ายอาจกระทำได้โดยฝ่ายที่ร้องขอต้องชำระค่าธรรมเนียมการขอเลื่อนการพิจารณาตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด เว้นแต่กรณีจำเป็นอย่างอื่นมิอาจก้าวล่วงได้ อนุญาตตุลาการจะให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมดังกล่าวก็ได้

หากคู่พิพาทฝ่ายใดไม่มาในวันนัดพิจารณา และเป็นเหตุให้อนุญาตตุลาการต้องเลื่อนการพิจารณาออกไป ให้เป็นหน้าที่ของฝ่ายนั้นต้องชำระค่าธรรมเนียมการเลื่อนการพิจารณา

ข้อ 18 อนุญาตตุลาการจะให้ผู้เชี่ยวชาญคนใดทำรายงานความเห็นเป็นหนังสือเสนอก็ได้ กรณีเช่นนี้ให้คู่พิพาทแจ้งข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องตามที่ผู้เชี่ยวชาญสอบถาม

เมื่อได้รับรายงานความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ให้เลขานุการแจ้งให้คู่พิพาททราบรายละเอียดในรายงานความเห็นนั้น และหากคู่พิพาทร้องขอก็ให้ทำสำเนารายงานความเห็นนั้นให้

คู่พิพาทอาจยื่นคำร้องขอซักถามผู้เชี่ยวชาญก็ได้ หากอนุญาตตุลาการพิจารณาอนุญาต ก็ให้นำวิธีการสืบพยานใน ข้อ 14 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 19 ถ้าคู่พิพาทไม่มีพยานอื่นใดมาเสนอต่ออนุญาตตุลาการอีก ก็ให้สั่งปิดการพิจารณา

หมวด 5

คำชี้ขาด

ข้อ 20 คำชี้ขาดจะต้องทำให้เสร็จภายในกำหนดเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ตั้งอนุญาโตตุลาการ

ข้อ 21 คำชี้ขาดจะชี้ขาดการใดให้เกินขอบเขตแห่งสัญญาอนุญาโตตุลาการหรือคำขอของกลุ่มพิพาทไม่ได้ เว้นแต่จะเป็นการกำหนดค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในชั้นอนุญาโตตุลาการ หรือเป็นการชี้ขาดให้เป็นไปตามข้อตกลงหรือการประนีประนอมยอมความกันระหว่างคู่พิพาท

ข้อ 22 อนุญาโตตุลาการจะต้องวินิจฉัยชี้ขาดไปตามหลักแห่งกฎหมายและความยุติธรรม และตามบันทึกข้อตกลงต่าง ๆ ที่คู่พิพาทมีต่อกัน

ในการตีความตามบันทึกข้อตกลงต่าง ๆ ที่คู่พิพาทมีต่อกัน ให้คำนึงถึงสภาพความเป็นไปได้ และแนวปฏิบัติของธุรกิจประกันวินาศภัย

ข้อ 23 คำชี้ขาดจะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของอนุญาโตตุลาการ ระบุวัน เดือน ปี และสถานที่ทำคำชี้ขาดไว้โดยชัดแจ้ง

คำชี้ขาดจะต้องระบุเหตุผลแห่งข้อวินิจฉัยทั้งปวงไว้ด้วย

เมื่อทำคำชี้ขาดแล้วให้รีบส่งสำเนาคำชี้ขาดไปถึงคู่พิพาทที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และให้ถือว่าคำชี้ขาดมีผลผูกพันคู่พิพาทแล้วตั้งแต่วันที่สำเนาคำชี้ขาดไปถึงคู่พิพาทฝ่ายนั้น ให้คู่พิพาทปฏิบัติตามคำชี้ขาดภายในหนึ่งเดือน

ข้อ 24 ภายในกำหนดเวลาสิบห้าวัน นับแต่วันที่สำเนาคำชี้ขาดไปถึง เมื่อเกิดความสงสัยตามควรเกี่ยวกับข้อความในคำชี้ขาด คู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอให้อนุญาโตตุลาการตีความข้อความนั้นได้ คำตีความให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของคำชี้ขาด และต้องปฏิบัติไปในทำนองเดียวกับการทำคำชี้ขาด

ข้อ 25 ถ้าในคำชี้ขาดใดมีข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย เมื่ออนุญาโตตุลาการเห็นสมควร หรือเมื่อคู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอ อนุญาโตตุลาการอาจแก้ไขให้ถูกต้องได้

ข้อ 26 ภายในกำหนดเวลาสามสิบวัน นับแต่วันที่สำเนาคำชี้ขาดไปถึง เมื่อคู่พิพาทฝ่ายใดเห็นว่ามิได้ชี้ขาดในประเด็นข้อสาระสำคัญใด ก็อาจร้องขอให้อนุญาโตตุลาการทำคำชี้ขาดเพิ่มเติมในประเด็นข้อนั้นได้

ในกรณีที่อนุญาตตุลาการเห็นว่าประเด็นนั้นเป็นข้อสำคัญและยังมีได้ชี้ขาดไว้ก็ให้ทำการชี้ขาดในประเด็นนั้นให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่คู่พิพาทฝ่ายนั้นได้ยื่นคำร้องขอ

ถ้าอนุญาตตุลาการเห็นว่าการทำคำชี้ขาดเพิ่มเติมนั้น ไม่อาจกระทำได้นอกจากจะต้องรับฟังข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ก็อาจสั่งให้คู่พิพาทนำพยานหลักฐานมาสืบได้ อนึ่ง อนุญาตตุลาการจะต้องทำคำชี้ขาดเพิ่มเติมดังกล่าวให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่สืบพยานเสร็จ

ประเด็นข้อสำคัญที่จะขอให้อนุญาตตุลาการทำการชี้ขาดเพิ่มเติมได้ ต้องเป็นประเด็นข้อสำคัญที่มีมาแต่ต้น

ข้อ 27 หากคู่พิพาทฝ่ายใดไม่ปฏิบัติตามคำชี้ขาดหรือตามสัญญาประนีประนอมยอมความภายในกำหนด ให้ถือว่าคู่พิพาทฝ่ายนั้น ประวิงการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และยินยอมให้คู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่งนำเรื่องเสนอต่อกรมการประกันภัย เพื่อพิจารณาลงโทษตามกฎหมายได้

ข้อบังคับกรรมการประกันภัย ว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ

ด้วยกรรมการประกันภัย ได้นำวิธีการระงับข้อพิพาทด้วยวิธีการอนุญาโตตุลาการนอกศาลมาใช้ในการระงับข้อพิพาททางแพ่งและพาณิชย์ที่เกี่ยวกับสัญญาประกันภัยระหว่างผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ หรือผู้ได้รับความเสียหายตามสัญญาประกันภัยกับบริษัทประกันภัย ทั้งนี้ภายใต้การดำเนินการของกรรมการประกันภัย

เพื่อให้กระบวนการพิจารณาการระงับข้อพิพาท ด้วยวิธีการอนุญาโตตุลาการเป็นไปด้วยความรวดเร็วประหยัดและเป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราข้อบังคับกรรมการประกันภัยว่าด้วยอนุญาโตตุลาการขึ้น ดังต่อไปนี้

หมวด 1

บทนิยาม

ข้อ 1 ในข้อบังคับนี้

(1) “คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการอนุญาโตตุลาการ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากอธิบดี

(2) “อนุญาโตตุลาการ” หมายถึง อนุญาโตตุลาการผู้ชี้ขาดข้อพิพาท ซึ่งกรรมการประกันภัยได้ขึ้นทะเบียนอนุญาโตตุลาการกรรมการประกันภัยไว้ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(3) “ข้อบังคับอนุญาโตตุลาการ” หมายถึง ข้อบังคับกรรมการประกันภัยว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ

(4) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 หรือ พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 ที่อธิบดีมอบหมายให้ปฏิบัติการตามข้อบังคับอนุญาโตตุลาการ

(5) “อธิบดี” หมายถึง อธิบดีกรมการประกันภัย หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการประกันภัยมอบหมาย

หมวด 2

คณะกรรมการอนุญาโตตุลาการ

ข้อ 2 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการอนุญาโตตุลาการ" ประกอบด้วย อธิบดีเป็นประธานคณะกรรมการ ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด นายกสมาคมประกันวินาศภัย นายกสมาคมประกันชีวิตไทย นายกสมาคมนายหน้าประกันภัย และผู้แทนกรมการประกันภัยเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการ แต่งตั้งข้าราชการสังกัดกรมการประกันภัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่ง คราวละ 2 ปี เมื่อครบวาระแล้วและยังคงเป็นผู้แทนตามวรรคแรก อาจได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระในกรณีใดกรณีหนึ่ง เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) พ้นจากการเป็นผู้แทนตามวรรคแรก
- (4) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (6) ได้รับโทษจำคุกโดยมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ

ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้อธิบดีแต่งตั้งกรรมการขึ้นแทน จากบุคคลที่เป็นผู้แทนคนใหม่ของหน่วยงานนั้น โดยให้อยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งนั้น

เมื่อครบวาระดังกล่าวในวรรคสาม หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นแทน ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่ง เพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่า กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนนั้นเข้ารับหน้าที่

ข้อ 3 การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานคณะกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมคณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียง ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุม เป็นผู้ออกเสียงชี้ขาด

ข้อ 4 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(1) ประกาศกำหนดสถานที่ทำการของอนุญาติตตุลาการ

(2) ประกาศกำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินกระบวนการพิจารณา ค่าป่วยการ อนุญาติตตุลาการ อัตราการวางเงินเป็นหลักประกันค่าใช้จ่ายในการดำเนินกระบวนการ และค่าป่วยการอนุญาติตตุลาการ และค่าอากรแสตมป์ปิดคำชี้ขาด

(3) ให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาเกี่ยวกับข้อบังคับอนุญาติตตุลาการ

(4) ให้คำแนะนำ หรือให้ความเห็นชอบบุคคลที่เหมาะสมจะทำหน้าที่เป็น อนุญาติตตุลาการ เสนอต่อกรรมการประกันภัยเพื่อขึ้นทะเบียนอนุญาติตตุลาการกรรมการ ประกันภัย

ทะเบียนอนุญาติตตุลาการนี้ อาจเปลี่ยนแปลงเป็นครั้งคราวตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

(5) ออกประกาศ กำหนดระเบียบต่างๆ เพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับ
อนุญาตตุลาการนี้

หมวด 3

การใช้ข้อบังคับอนุญาตตุลาการ

ข้อ 5 ให้ใช้ข้อบังคับอนุญาตตุลาการแก่การระงับข้อพิพาทด้วยวิธีการ
อนุญาตตุลาการ ภายใต้การดำเนินการของกรมการประกันภัย

การใดที่มีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับอนุญาตตุลาการ ให้ดำเนินการนั้นไปตาม
ความตกลงของคู่พิพาท หรือตามที่อนุญาตตุลาการเห็นสมควร หรือตามพระราชบัญญัติ
อนุญาตตุลาการ พ.ศ.2530 แล้วแต่กรณี

ข้อ 6 เพื่อประโยชน์ในการตีความข้อบังคับอนุญาตตุลาการ การส่งคำคู่ความ
หนังสือแจ้งความหรือเอกสารอื่นใดให้ถือว่ามีผลสมบูรณ์ เมื่อคู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่ง หรือผู้แทน
ฝ่ายนั้นได้รับแล้วด้วยตนเอง หรือได้มีการส่งไปถึงภูมิลำเนา หรือสถานที่ประกอบธุรกิจของ
ผู้รับ หากไม่สามารถสืบหาภูมิลำเนา หรือสถานที่ประกอบธุรกิจที่แท้จริงได้ ให้ส่งไปยังถิ่นที่
อยู่หรือสถานที่ประกอบธุรกิจที่ทราบครั้งสุดท้ายของบุคคลนั้น

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณระยะเวลาตามข้อบังคับอนุญาตตุลาการ มิให้
นับวันแรกแห่งระยยะเวลานั้นรวมคำนวณเข้าด้วย ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยยะเวลานั้นเป็นวันหยุด
ซึ่งตามประเพณีงดเว้นการทำงาน ให้ขยายระยยะเวลาดังกล่าวจนถึงวันที่เริ่มทำงานใหม่ วันหยุด
ซึ่งตามประเพณีงดเว้นการทำงานและอยู่ระหว่างระยยะเวลาดังกล่าว ให้รวมคำนวณเข้าไปใน
ระยยะเวลาด้วย

หมวด 4
การดำเนินกระบวนการระงับข้อพิพาท
ส่วนที่ 1
การเสนอข้อพิพาท

ข้อ 7 ในการเสนอข้อพิพาทให้คู่พิพาทฝ่ายเสนอข้อพิพาทยื่นหนังสือเสนอข้อพิพาทของตนต่ออธิบดีตามแบบที่กำหนด ประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (1) คำเสนอให้ระงับข้อพิพาทด้วยวิธีการอนุญาโตตุลาการภายใต้การดำเนินการของกรมการประกันภัย
- (2) ชื่อและที่อยู่ของคู่พิพาท
- (3) สัญญาหรือข้อตกลงให้ระงับข้อพิพาทด้วยวิธีการอนุญาโตตุลาการ
- (4) ข้อเท็จจริงและรายละเอียดแห่งข้อพิพาท หากข้อพิพาทนั้นเกี่ยวกับจำนวนเงินให้ระบุจำนวนเงินที่เรียกร้องด้วย
- (5) คำขอให้ชี้ขาด
- (6) จำนวนอนุญาโตตุลาการหนึ่งคนหรือสามคน

ในการเสนอข้อพิพาทตามวรรคแรก ให้คู่พิพาทฝ่ายเสนอข้อพิพาทยื่นสัญญาประกันภัยอันก่อให้เกิดข้อพิพาท หรือต้นฉบับเอกสารที่แสดงข้อเท็จจริงอันเป็นฐานแห่งสิทธิเรียกร้อง หรือสำเนาเอกสารนั้นที่รับรองความถูกต้องแล้ว

ข้อ 8 หนังสือเสนอข้อพิพาท ให้ยื่นที่ส่วนราชการสังกัดกรมการประกันภัย ซึ่งคู่พิพาทฝ่ายเสนอข้อพิพาทมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำนาจ ดังต่อไปนี้

(1) ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นที่สำนักงานคุ้มครองผู้เอาประกันภัยเขต หรือที่ กรมการประกันภัย

(2) ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นที่สำนักงานประกันภัยจังหวัด การยื่นหนังสือเสนอข้อพิพาทที่ไม่อยู่ในเขตอำนาจตามวรรคแรก ให้พนักงาน- เจ้าหน้าที่มีคำสั่งไม่รับหนังสือเสนอข้อพิพาท และให้นำไปยื่นต่อส่วนราชการสังกัดกรมการ- ประกันภัยที่มีเขตอำนาจ แต่ถ้าคู่พิพาทฝ่ายเสนอข้อพิพาทมีความประสงค์จะยื่นที่ส่วน- ราชการสังกัดกรมการประกันภัยที่เกิดเหตุ หรือที่ออกกรมธรรม์ประกันภัยหรือที่ทำสัญญา- ประกันภัยอยู่ในเขตอำนาจก็ได้ โดยยื่นคำร้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และแสดงให้เห็นว่า การยื่นหนังสือเสนอข้อพิพาทที่ส่วนราชการนั้น จะเป็นการสะดวกต่อการดำเนินกระบวนการ- พิจารณา

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ได้มีคำสั่งรับหนังสือเสนอข้อพิพาทตามวรรคแรกหรือ- วรรคสองแล้ว คู่พิพาทฝ่ายเสนอข้อพิพาทจะยื่นหนังสือเสนอข้อพิพาทเดียวกันนั้นต่อกรมการ- ประกันภัยหรือส่วนราชการสังกัดกรมการประกันภัยที่อื่นได้อีกไม่ได้

ส่วนที่ 2

การแจ้งการเสนอข้อพิพาท

ข้อ 9 เมื่อมีการยื่นหนังสือเสนอข้อพิพาท และพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าหนังสือ- เสนอข้อพิพาทนั้นถูกต้องก็ให้รับหนังสือเสนอข้อพิพาทเพื่อดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการเสนอข้อพิพาทเป็นหนังสือและส่งสำเนาหนังสือเสนอข้อพิพาท- ดังกล่าวไปยังคู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่งโดยไม่ชักช้า ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ประกอบธุรกิจหรือ- ถิ่นที่อยู่ของคู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่งนั้นโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือวิธีอื่นตามที่- อธิบดีกำหนด

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าหนังสือเสนอข้อพิพาทไม่ถูกต้อง ให้มีคำสั่งไม่รับหนังสือเสนอข้อพิพาท เว้นแต่การไม่ถูกต้องนั้นสามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ ก็ให้คู่พิพาทฝ่ายเสนอข้อพิพาทแก้ไขให้ถูกต้อง

ส่วนที่ 3

การยื่นคำคัดค้านและคำเรียกร้องแย้ง

ข้อ 10 เมื่อคู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่งได้รับหนังสือแจ้งการเสนอข้อพิพาท และสำเนาหนังสือเสนอข้อพิพาทแล้ว จะยื่นคำคัดค้านและเสนอคำเรียกร้องแย้งตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ยื่นภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการเสนอข้อพิพาทและสำเนาหนังสือเสนอข้อพิพาทนั้น

ข้อ 11 เมื่อมีการยื่นคำเรียกร้องแย้ง ให้นำความในข้อ 9 มาใช้กับคำเรียกร้องแย้งโดยอนุโลม

ข้อ 12 การยื่นคำแก้คำเรียกร้องแย้ง ให้นำความในข้อ 10 มาใช้บังคับกับคำแก้คำเรียกร้องแย้งโดยอนุโลม

ข้อ 13 คำคัดค้าน คำเรียกร้องแย้ง และคำแก้คำเรียกร้องแย้ง ให้ยื่นที่ส่วนราชการสังกัดกรมการประกันภัย ที่ได้ยื่นหนังสือเสนอข้อพิพาทไว้

ส่วนที่ 4

การแต่งตั้งผู้แทน

ข้อ 14 คู่พิพาทอาจตั้งผู้แทนหรือบุคคลใดเพื่อช่วยเหลือตนในการดำเนินการระงับข้อพิพาทก็ได้ ให้คู่พิพาทดังกล่าวแจ้งชื่อและที่อยู่ของผู้แทน หรือบุคคลซึ่งตนแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยเหลือ โดยทำเป็นหนังสือตามแบบที่อธิบดีกำหนดยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อรวมไว้ในสำนวนความ

ส่วนที่ 5 การตั้งอนุญาตตุลาการ

ข้อ 15 ให้คู่พิพาทตั้งอนุญาตตุลาการตามจำนวนดังต่อไปนี้

(1) กรณีข้อพิพาทที่ไม่มีทุนทรัพย์ หรือข้อพิพาทที่มีจำนวนทุนทรัพย์ที่เรียกครั้งไม่เกิน 1,000,000 บาท ให้มีอนุญาตตุลาการ จำนวน 1 คน

(2) กรณีข้อพิพาทที่มีจำนวนทุนทรัพย์ที่เรียกครั้งเกิน 1,000,000 บาท ให้มีอนุญาตตุลาการ จำนวน 3 คน

ข้อ 16 การตั้งอนุญาตตุลาการจำนวน 1 คน ให้อธิบดีนัดพร้อมคู่พิพาทภายใน 15 วัน นับแต่วันรับคำคัดค้าน หรือคำคัดค้านแก้คำเรียกร้องแย้ง เมื่อคู่พิพาทมาพร้อมกันแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอรายชื่ออนุญาตตุลาการในทะเบียนอนุญาตตุลาการของกรมการประกันภัยพร้อมประวัติโดยย่ออย่างน้อยจำนวน 3 ชื่อ และให้คู่พิพาทเลือกอนุญาตตุลาการจากรายชื่อดังกล่าว เรียงลำดับก่อนหลังตามความพึงพอใจ

ข้อ 17 เว้นแต่คู่พิพาทตกลงกันเป็นอย่างอื่น การตั้งอนุญาตตุลาการจำนวน 3 คน ให้อธิบดีนัดพร้อมคู่พิพาทภายใน 15 วัน นับแต่วันรับคำคัดค้าน หรือคำคัดค้านแก้คำเรียกร้องแย้ง เมื่อคู่พิพาทมาพร้อมกันแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอรายชื่ออนุญาตตุลาการในทะเบียนอนุญาตตุลาการของกรมการประกันภัยพร้อมประวัติโดยย่ออย่างน้อยจำนวน 5 ชื่อ และให้คู่พิพาทเลือกอนุญาตตุลาการจากรายชื่อดังกล่าว เรียงลำดับก่อนหลังตามความพึงพอใจ

เมื่อตั้งอนุญาตตุลาการตามวรรคแรกแล้วให้อธิบดีนัดวันในการพิจารณาคัดแรก แล้วให้อนุญาตตุลาการกำหนดผู้ที่จะทำหน้าที่เป็นประธานคณะอนุญาตตุลาการ

หากคู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือทั้งสองฝ่ายมิได้ดำเนินการตามข้อ 16 หรือข้อ 17 วรรคแรก ให้อธิบดีทำการตั้งอนุญาโตตุลาการได้เอง ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระ และความเป็นกลางของบุคคลที่จะได้รับการตั้งให้เป็นอนุญาโตตุลาการ

ข้อ 18 การตั้งอนุญาโตตุลาการต้องทำเป็นหนังสือตามแบบที่อธิบดีกำหนด

ข้อ 19 คู่พิพาทอาจคัดค้านอนุญาโตตุลาการที่ร่วมกันตั้งตามข้อ 16 หรือข้อ 17 หากปรากฏข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุอันควรสงสัยถึงความเป็นกลางหรือความเป็นอิสระของอนุญาโตตุลาการ เว้นแต่คู่พิพาทฝ่ายนั้นจะมีได้รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการคัดค้านในขณะที่ตั้งอนุญาโตตุลาการนั้น

การคัดค้านให้ทำเป็นหนังสือแจ้งเหตุแห่งการคัดค้านโดยแจ้งชัด ยื่นต่ออธิบดี ภายใน 15 วัน นับแต่ได้รู้ถึงเหตุแห่งการคัดค้าน ทั้งนี้ต้องกระทำเสียก่อนวันที่อนุญาโตตุลาการส่งปิดการพิจารณา

ข้อ 20 หากคู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่งเห็นชอบกับการคัดค้านอนุญาโตตุลาการหรือผู้เป็นอนุญาโตตุลาการขอถอนตัวหลังจากการคัดค้าน ให้ดำเนินการตั้งอนุญาโตตุลาการขึ้นใหม่ แทนอนุญาโตตุลาการที่ถูกคัดค้าน ตามข้อ 16 และข้อ 17

การที่คู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่งเห็นชอบกับการคัดค้านอนุญาโตตุลาการหรือผู้เป็นอนุญาโตตุลาการขอถอนตัวตามวรรคแรกมิได้หมายถึงอนุญาโตตุลาการผู้นั้นยอมรับถึงความถูกต้อง แห่งเหตุคัดค้านอนุญาโตตุลาการ

ข้อ 21 หากคู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่งไม่เห็นชอบกับการคัดค้านอนุญาโตตุลาการ และอนุญาโตตุลาการที่ถูกคัดค้านมิได้ถอนตัว ถ้าอธิบดีเห็นชอบกับคำคัดค้านให้ดำเนินการตามข้อ 16 หรือข้อ 17 ถ้าไม่เห็นชอบกับคำคัดค้านให้ยกคำคัดค้าน ให้เป็นที่ยุติ

กรณีคู่พิพาทที่คัดค้านไม่เห็นด้วยในคำวินิจฉัยของอธิบดี ตามวรรคแรกให้ดำเนินการคัดค้านต่อศาลได้ การดำเนินการดังกล่าว ไม่เป็นเหตุให้กระบวนการพิจารณาของอนุญาตตุลาการต้องหยุดชะงักลง เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ข้อ 22 ในระหว่างดำเนินกระบวนการพิจารณา หากอนุญาตตุลาการลาออก ตาย ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้โดยเหตุอื่น ให้ตั้งอนุญาตตุลาการขึ้นใหม่ แทนโดยวิธีเดียวกับการตั้งอนุญาตตุลาการผู้นั้น

ข้อ 23 หากอนุญาตตุลาการที่ตั้งขึ้นใหม่แทนตามข้อ 20 . 21 และ 22 เป็นอนุญาตตุลาการหนึ่งคนหรือเป็นอนุญาตตุลาการสามคนแล้วแต่กรณี การวางตำแหน่งกระบวนการพิจารณาของอนุญาตตุลาการใหม่หรือไม่นั้น ให้เป็นดุลพินิจของอนุญาตตุลาการหรือคณะอนุญาตตุลาการนั้น

ส่วนที่ 6

การตกลงและการประนีประนอมยอมความ

ข้อ 24 ก่อนวันที่อนุญาตตุลาการพิจารณาคดีแรกหากอธิบดีเห็นสมควร หรือ คู่พิพาทประสงค์จะให้มีการตกลงหรือประนีประนอมยอมความโดยกรมการประกันภัยให้อธิบดีนัดคู่พิพาทมาพร้อมกันเพื่อหาทางเจรจาทำการตกลงหรือประนีประนอมยอมความในข้อพิพาทนั้น

เมื่อคู่พิพาทตกลงหรือประนีประนอมยอมความระงับข้อพิพาทกันได้ ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือแต่บางส่วนให้คู่พิพาททำสัญญาตกลงหรือประนีประนอมยอมความนั้นเป็นหนังสือ และให้คู่พิพาทลงลายมือชื่อในสัญญาดังกล่าว

หมวด 5 วิธีพิจารณาชั้นอนุญาโตตุลาการ

ข้อ 25 ไม่ว่าจะการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการจะได้ดำเนินไปแล้วเพียงใด หากอนุญาโตตุลาการเห็นเป็นการสมควร ให้อนุญาโตตุลาการมีอำนาจที่จะทำการประณอมข้อพิพาทนั้นได้

ข้อ 26 เว้นแต่คู่พิพาท ได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น การสืบพยานให้เป็นไปตามวิธีการต่อไปนี้

(1) ให้คู่พิพาททั้งสองฝ่ายยื่นบัญชีระบุพยานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนข้ออ้างหรือคำคัดค้านหรือคำเรียกร้องแย้ง หรือคำแก้คำเรียกร้องแย้งของตนต่ออนุญาโตตุลาการในวันพิจารณาคัดแรก ในกรณีที่อนุญาโตตุลาการเห็นสมควร อนุญาโตตุลาการมีอำนาจสั่งให้คู่พิพาทส่งเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาทให้ก็ได้

(2) การสืบพยานบุคคลให้กระทำโดย อนุญาโตตุลาการ ให้อนุญาโตตุลาการบันทึกคำพยานโดยย่อเพื่ออ่านและให้พยานลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน แล้วเก็บรวมไว้ในสำนวนความ

(3) อนุญาโตตุลาการจะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกรมการประกันภัยช่วยบันทึกคำพยานก็ได้

(4) การสืบพยานจะต้องกระทำอย่างเปิดเผย เว้นแต่คู่พิพาทฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะร้องขอหรืออนุญาโตตุลาการเห็นสมควรให้ดำเนินกระบวนการลับ

ข้อ 27 คู่พิพาทฝ่ายใดกล่าวอ้างข้ออ้างใด ต้องเป็นฝ่ายมีหน้าที่นำสืบให้ประจักษ์ตามข้ออ้างของตน

ข้อ 28 อนุญาโตตุลาการ จะให้ผู้เชี่ยวชาญคนใดทำรายงานความเห็นเสนอก็ได้ กรณีเช่นนี้ให้คู่พิพาทแจ้งข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องตามที่ผู้เชี่ยวชาญสอบถาม

เมื่อได้รับรายงานความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ให้อนุญาโตตุลาการแจ้งให้คู่พิพาททราบรายละเอียดในรายงานความเห็นนั้น และหากคู่พิพาทร้องขอก็ให้ทำสำเนารายงานความเห็นนั้นให้

คู่พิพาทอาจยื่นคำร้องขอซักถามผู้เชี่ยวชาญก็ได้ หากอนุญาโตตุลาการพิจารณาอนุญาต ก็นำวิธีการสืบพยานในข้อ 26 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 29 ถ้าคู่พิพาทฝ่ายเสนอข้อพิพาทไม่มาตามกำหนดนัดพิจารณาครั้งแรก และมีได้แจ้งเหตุขัดข้อง ให้อนุญาโตตุลาการสั่งจำหน่ายข้อพิพาทเสียก็ได้

ถ้าคู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่มาตามกำหนดนัดพิจารณา และมีได้ยื่นคำร้องขอเลื่อนการพิจารณา หรือมีได้แจ้งเหตุขัดข้องก่อนเริ่มพิจารณาก่อนอนุญาโตตุลาการเห็นเป็นการสมควรให้ดำเนินการพิจารณาไปแต่ฝ่ายเดียว

กรณีคู่พิพาทฝ่ายผู้รับประกันภัยขอเลื่อนกำหนดนัดพิจารณาแล้ว อนุญาโตตุลาการเห็นสมควรให้เลื่อนนัดพิจารณา ให้อนุญาโตตุลาการคิดค่าปรับเป็นค่าใช้จ่ายจากผู้ขอเลื่อนตามความเป็นจริงได้ เพื่อจ่ายให้กับคู่พิพาทฝ่ายเสนอข้อพิพาท ทั้งนี้ขอเลื่อนได้ไม่เกิน 2 นัด

ถ้าคู่พิพาทไม่มีพยานอื่นใด มาเสนอต่ออนุญาโตตุลาการอีก ก็ให้อนุญาโตตุลาการสั่งปิดการพิจารณาและนัดชี้ขาด

หมวด 6

คำชี้ขาด

ข้อ 30 คำชี้ขาดจะต้องทำให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาเก้าสิบวันนับแต่กระบวนการตั้งอนุญาโตตุลาการเสร็จสิ้นลง ถ้ามีเหตุจำเป็นให้เป็นดุลพินิจของอนุญาโตตุลาการที่จะขยายเวลาออกไปได้อีกตามสมควร

ข้อ 31 คำชี้ขาดให้วินิจฉัยไปตามเสียงข้างมากของอนุญาโตตุลาการ อนุญาโตตุลาการ จะกำหนดหรือชี้ขาดการใดให้เกินขอบเขตแห่งสัญญาอนุญาโตตุลาการหรือคำขอให้ชี้ขาดของคู่พิพาทไม่ได้ เว้นแต่จะเป็นการกำหนดค่าเสียหายในการดำเนินกระบวนการพิจารณา หรือค่าปรับการอนุญาโตตุลาการ หรือเป็นการชี้ขาดให้เป็นไปตามข้อตกลงหรือประนีประนอมยอมความกัน ระหว่างคู่พิพาท

ข้อ 32 อนุญาโตตุลาการจะต้องวินิจฉัยชี้ขาดไปตามหลักแห่งกฎหมาย และความยุติธรรม

ในการตีความสัญญาประกันภัย ให้คำนึงถึงสภาพความเป็นไปได้และแนวปฏิบัติทางการค้า ของสัญญาประกันภัยนั้น ๆ ด้วย

ข้อ 33 คำชี้ขาดจะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของอนุญาโตตุลาการ ระบุวัน เดือน ปี และสถานที่ที่คำชี้ขาดไว้โดยชัดแจ้ง ในกรณีที่อนุญาโตตุลาการคนใดไม่ลงลายมือชื่อไว้ ให้อนุญาโตตุลาการอื่นหรืออธิบดี จดแจ้งเหตุชัดข้อไว้

คำชี้ขาดจะต้องระบุเหตุผลแห่งข้อวินิจฉัยทั้งปวงไว้โดยชัดแจ้ง

คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการให้อธิบดี และกรรมการประกันภัยเปิดเผยต่อสาธารณชนได้ เว้นแต่เป็นกระบวนการพิจารณาลับต้องได้รับความยินยอมจากคู่พิพาท

เมื่อทำคำชี้ขาดแล้ว ให้รับส่งสำเนาคำชี้ขาดไปถึงคู่พิพาทที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และให้ถือว่าคำชี้ขาดมีผลผูกพันคู่พิพาทแล้ว ตั้งแต่สำเนาคำชี้ขาดไปถึงคู่พิพาทฝ่ายนั้น

ข้อ 34 ภายในกำหนดเวลา 30 วัน นับแต่วันที่สำเนาคำชี้ขาดไปถึง เมื่อเกิดความสงสัยตามควรเกี่ยวกับข้อความในคำชี้ขาด คู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจยื่นคำร้องขอเป็นหนังสือต่ออธิบดี ให้อนุญาตตุลาการตีความข้อความนั้นได้ คำตีความให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของคำชี้ขาด และต้องปฏิบัติไปในทำนองเดียวกับการทำคำชี้ขาด

ข้อ 35 ถ้าในคำชี้ขาดใดมีข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย เมื่ออนุญาตตุลาการ หรือเมื่อคู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งยื่นคำร้องขอเป็นหนังสือต่ออธิบดี อนุญาตตุลาการ อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้

ข้อ 36 ภายในกำหนดเวลา 30 วัน นับแต่วันที่สำเนาคำชี้ขาดไปถึง เมื่อคู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเห็นว่ามิได้ชี้ขาดในข้อประเด็นสาระสำคัญใด ก็อาจยื่นคำร้องขอต่ออธิบดีเป็นหนังสือตามแบบที่กรมการประกันภัยกำหนด ขอให้อนุญาตตุลาการทำคำชี้ขาดเพิ่มเติมในประเด็นข้อนั้นได้

ในกรณีที่อนุญาตตุลาการเห็นว่าข้อประเด็นนั้นเป็นข้อสาระสำคัญ และยังมีได้ชี้ขาดไว้ ก็ให้ทำคำชี้ขาดในประเด็นนั้นให้เสร็จสิ้นภายในเวลา 30 วัน นับแต่วันที่คู่พิพาทฝ่ายนั้นได้ยื่นคำร้องขอ

ถ้าอนุญาตตุลาการเห็นว่าการทำคำชี้ขาดเพิ่มเติมนั้น ไม่อาจกระทำได้นอกจากจะต้องรับฟังข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ก็อาจสั่งให้คู่พิพาทนำพยานหลักฐานมาสืบได้อันนี้ อนุญาตตุลาการจะต้องทำคำชี้ขาดเพิ่มเติมดังกล่าว ให้เสร็จสิ้นภายใน 60 วัน นับแต่วันที่คู่พิพาทได้ยื่นคำร้องขอ

ถ้ามีเหตุจำเป็นให้เป็นดุลยพินิจของอนุญาตตุลาการที่จะขยายเวลาออกไปได้อีกตามสมควร และเมื่อทำคำชี้ขาดแล้ว ให้รีบส่งสำเนาคำชี้ขาดไปถึงคู่พิพาทที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายและให้ถือว่าคำชี้ขาดมีผลผูกพันแล้ว ตั้งแต่สำเนาคำชี้ขาดไปถึงคู่พิพาทฝ่ายนั้น

ข้อ 37 เมื่ออนุญาตตุลาการทำคำชี้ขาด ทำคำตีความ แก้ไขข้อผิดพลาดหรือผิดหลงเล็กน้อย หรือทำคำชี้ขาดเพิ่มเติมเสร็จสิ้นแล้ว ให้อนุญาตตุลาการส่งมอบสำนวนทั้งหมดให้แก่กรมการประกันภัย

หมวด 7

คำป่วยการอนุญาตตุลาการ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินกระบวนการพิจารณา และการวางเงินเป็นหลักประกัน

ข้อ 38 คำป่วยการอนุญาตตุลาการและค่าใช้จ่ายในการดำเนินกระบวนการพิจารณาให้เป็นไปตามอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ซึ่งแนบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ 39 ให้คู่พิพาทวางเงินเป็นหลักประกันคำป่วยการอนุญาตตุลาการ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินกระบวนการพิจารณา และค่าอากรแสตมป์ปิดคำชี้ขาด ในวันยื่นหนังสือเสนอข้อพิพาทตามอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ซึ่งแนบท้ายข้อบังคับนี้

ถ้าคู่พิพาทมิได้วางเงินเป็นหลักประกันตามวรรคแรกให้ครบจำนวนให้อธิบดีมีคำสั่งไม่รับหนังสือเสนอข้อพิพาท

ในกรณีที่มีการประนีประนอมยอมความ หรือถอนข้อพิพาทก่อนตั้งอนุญาตตุลาการให้คืนเงินที่วางเป็นหลักประกันตามวรรคแรกแก่ผู้วางหลักประกันหลังจากหักค่าใช้จ่ายในการดำเนินกระบวนการพิจารณาแล้ว (ถ้ามี)

ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ประกาศข้อบังคับนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่

(นายบรรพต หงษ์ทอง)

อธิบดีกรมการประกันภัย

ประกาศคณะกรรมการอนุญาตตุลาการ

ที่ /2541

เรื่อง อัตรากำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินกระบวนการพิจารณา
ค่าป่วยการอนุญาตตุลาการ และการวางเงินเป็นหลักประกัน

อาศัยความตามข้อ 4(2) ของข้อบังคับกรรมการประกันภัย ว่าด้วยอนุญาตตุลาการ
คณะกรรมการประกาศกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการดำเนินกระบวนการพิจารณา อัตราค่าป่วยการ
อนุญาตตุลาการและการวางเงินเป็นหลักประกันไว้ ดังต่อไปนี้

(1) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินกระบวนการพิจารณา

(1.1) คดีที่มีทุนทรัพย์

(ก) มีจำนวนทุนทรัพย์ที่เรียกร้องไม่เกิน 1,000,000 บาท ให้คิดอัตราร้อยละ 0.5 ของ
จำนวนทุนทรัพย์ที่เรียกร้อง แต่ทั้งนี้ไม่ต่ำกว่า 2,500 บาท และสูงสุดไม่เกิน 5,000 บาท

(ข) มีจำนวนทุนทรัพย์ที่เรียกร้องเกินกว่า 1,000,000 บาท ให้คิดอัตราร้อยละ 1 ของ
จำนวนทุนทรัพย์ที่เรียกร้อง แต่ทั้งนี้ไม่ต่ำกว่า 10,000 บาท

การคำนวณค่าใช้จ่ายในการดำเนินกระบวนการพิจารณา ถ้าคำนวณได้เป็นเศษสตางค์ให้ปัด
เศษสตางค์ทิ้ง

(1.2) คดีไม่มีทุนทรัพย์ ให้คิดค่าใช้จ่ายในการดำเนินกระบวนการพิจารณาไม่ต่ำกว่า 2,500
บาท และสูงสุดไม่เกิน 10,000 บาท

(2) ค่าป่วยการอนุญาตตุลาการ

(2.1) คดีที่มีทุนทรัพย์

(ก) มีจำนวนทุนทรัพย์ที่เรียกร้องไม่เกิน 1,000,000 บาท ให้คิดอัตราร้อยละ 1 ของ
จำนวนทุนทรัพย์ที่เรียกร้อง แต่ทั้งนี้ไม่ต่ำกว่า 5,000 บาท และสูงสุดไม่เกิน 10,000 บาท

(ข) มีจำนวนทุนทรัพย์ที่เรียกต้องเกินกว่า 1,000,000 บาท ให้คิดอัตราร้อยละ 1.5 ของจำนวนทุนทรัพย์ที่เรียกต้อง แต่ทั้งนี้ไม่ต่ำกว่า 15,000 บาท

การคำนวณค่าป่วยการอนุญาตโตตุลาการ ถ้าคำนวณได้เป็นเศษสตางค์ ให้ปิดเศษสตางค์ทิ้ง

(2.2) คดีที่ไม่มีทุนทรัพย์ ให้คิดค่าป่วยการอนุญาตโตตุลาการไม่ต่ำกว่า 5,000 บาท และสูงสุดไม่เกิน 15,000 บาท

(3) อัตราการวางเงินเป็นหลักประกันค่าใช้จ่ายในการดำเนินกระบวนการพิจารณา และค่าป่วยการอนุญาตโตตุลาการ

(3.1) คดีที่มีทุนทรัพย์

(ก) มีจำนวนทุนทรัพย์ที่เรียกต้องไม่เกิน 1,000,000 บาท ให้วางเงินเป็นหลักประกันไม่ต่ำกว่า 4,000 บาท และสูงสุดไม่เกิน 12,000 บาท

(ข) มีจำนวนทุนทรัพย์ที่เรียกต้องเกินกว่า 1,000,00 บาท ให้วางเงินเป็นหลักประกันไม่ต่ำกว่า 18,000 บาท

(3.2) คดีที่ไม่มีทุนทรัพย์ให้วางเงินเป็นหลักประกันไม่ต่ำกว่า 4,000 บาท และสูงสุดไม่เกิน 18,000 บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่

ประวัติผู้เขียน

นางสาวชมพูนุท มานิตกุล เกิดวันที่ 12 พฤษภาคม 2510 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษา ปริญญาตรีนิติศาสตร์บัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2531 และสำเร็จการศึกษาเนติบัณฑิตไทย จากสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตสภา ปีการศึกษา 2535 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตร์มหาบัณฑิตที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2539 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่งนิติกร ฝ่ายสัญญาประกันภัย กองนิติการ กรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

